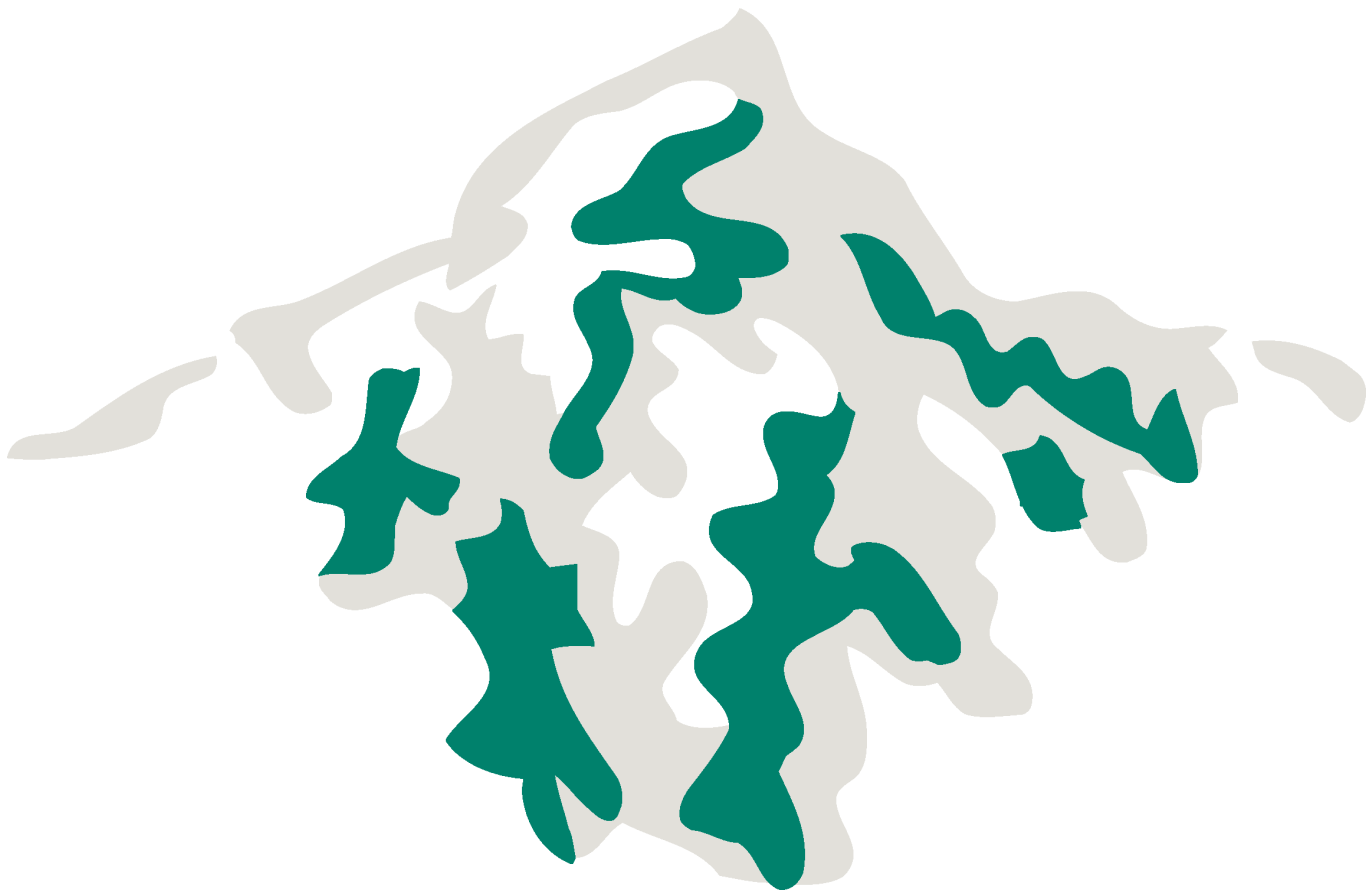

egmont
højskolen

Årsskrift 2002

Udgivet af:

Egmont Højskolen og
Egmont Højskolens Elevforening

Redaktion:

Ole Lauth
Karin Busk
Kasper Mortensen
Eva Carlslund
Stevie Kørvell

Egmont Højskolen

Villavej 25, Hou
8300 Odder
tlf. 87 81 79 00
fax 87 81 79 79
giro 5 48 21 43
mail@egmont-hs.dk
www.egmont-hs.dk

Elevforeningen

v/Jens Bork
Vestervænget 39
7323 Give
tlf. 75 73 19 95
elevforening@egmont-hs.dk
elevforening.egmont-hs.dk

Tryk:

Formula A/S
Lundeborgvej 14
Postboks 8260
9220 Aalborg Øst

December 2002

Årsskrift
2002

Indhold

Tanker fra en skaldepande	5
Årets gang	11
JANUAR	12
FEBRUAR	12
Vi har lov til tilgængelighed	14
Ingen kan hjælpe alle! Men! Alle kan hjælpe her eller der!	16
MARTS	19
APRIL	21
Kontrasternes land	22
MAJ	26
JUNI	27
TAK	29
Mursten giver muligheder	44
JULI	48
AUGUST	48
Europæisk sommer på Egmont	50
Til Sommersjov i Hou!	52
SEPTEMBER	54
OKTOBER	54
Fortid sætter fokus på nutid og fremtid sættes i relief	56
NOVEMBER	59
Elevstævnet 2002	61
Jubilarer	63
Siden Sidst	65
Elevforeningens bestyrelse	66
Elevstævne på Egmont	67
DECEMBER	69
Elevhold forår 2002	70
Elevhold efterår 2002	71
Skolens bestyrelse	72
Skolens ansatte pt.	73

Tanker fra en skaldepande

Manglende accept af handicappede og fysiske barrierer er samfundsskabte handicap.

(Holger Kallehauge, fra de 10 ligestillingsbud i Handicapåret i 1981)

Fuld parallelitet mellem prioriteringsansvar og finansieringsansvar...

Så smukt og så lyrisk kan en finansieringsomlægning for unge kontanthjælpsmodtagere tage sig ud. Hvor rimelig og velbegrundet denne omlægning end måtte være, får den katastrofal indvirkning på kontanthjælpsmodtagere og revalidenters selvbestemmelsesret og højskolernes mulighed for at være et væsentligt element i et aktiverings- eller revalideringsforløb.

En formiddag her i den mørke tid bliver jeg ringet op af en kommende elev og hans mor. Da han gerne vil være anonym, kan vi kalde ham Niels. Den kommunale sagsbehandler havde ringet til Niels og meddelt, at selvom det var aftalt, at han i foråret kunne få et ophold på 23 uger på Egmont Højskolens medielinie, er kommunen blevet enig med sig selv om, at det er meget bedre for Niels at komme på den lokale daghøjskole.

Niels har epilepsi, hukommelsesbesvær og er lidt ordblind, men er ifølge moderen en rigtig flink fyr, der stort set klarer sig selv. Efter forliste uddannelsesforsøg på VUC og den lokale handelsskole har Niels været til arbejdsprøvning og i praktik på både kommunale projekter og i private virksomheder. Nu er Niels blevet 22 år og havde valgt et højskoleophold fra 5. januar 2003.

I det kommunale arbejdsmarkedsteam har man fundet ud af, at det er meget bedre for Niels at blive boende hjemme hos mor og så gå med på det nye IT-kursus for ordblinde på den lokale daghøjskole, og så kan han fastholde sin kontanthjælp. Både Niels og mor vil vide, om det betyder, at han ikke kan komme på højskole i Hou fra januar. Hertil havde sagsbehandleren svaret, at det kunne han godt, men så skulle han selv be-

tale, da kommunen havde givet ham et lokalt tilbud, som var bedre.

Niels' historie er ikke enestående. Mange højskoler er her i november og december blevet ramt af finansieringsomlægningen, som blev vedtaget i 1999. Ideen var og er **at skabe fuld parallelitet mellem prioriteringsansvar og finansieringsansvar for uddannelse af kontanthjælpsmodtagere**. Det man besluttede på finansminister Lyketofts kontor og senere i folketinget i 1999 var, at kommunerne skulle have alle pengene fra staten (finansieringsansvar) til aktivering, og så skulle kommunerne selv betale for uddannelses- eller praktikudgiften (prioriteringsansvar).

Stort set ingen betaler selv for grunduddannelser på en handelsskole eller en teknisk skole. Det gør staten. Staten betaler et taxameterbeløb pr. elev til lærerløn, materialer, bygninger osv. Det beløb har kommunerne eller AF siden januar 2000 betalt til staten, når kommunen eller AF havde anmeldt elever i aktivering i en offentlig uddannelse, når kontanthjælp var forsørgelsesgrundlag. Det har kommunerne og AF også på højskoleområdet, men det har den enkelte sagsbehandler tilsyneladende ikke anet noget som helst om. Det har været ren økonomisk teknik.

Fra 1. januar 2003 skal kommunerne betale det fulde beløb for et højskoleophold for aktiverede kontanthjælpsmodtagere direkte til skolerne. Altså ikke kun skolepengene på 1.600 kr. om ugen, men også statens tilskud (taxametertilskudet) på ca. 3.000 kr. pr. uge. Det betyder, at Niels' kommune skal betale i omegnen af 17-18.000 kr. om måneden for at have Niels på højskole her. I forhold til vores tilbud synes jeg, det er billigt for både undervisning, kost og logi. Men det synes teamet i Niels' kommune ikke, eller de ved, at det er billigere, hvis Niels bliver hjemme hos mor og går på den lokale daghøjskole, så bliver skattekronerne i kommunen. Det er der naturligvis ingen, der siger højt.

Niels har en fætter, som også er 22 år, og som også har en mindre erhvervet hjerne-skade. Da fætteren blev 20 år fik han tilkendt den højeste førtidspension, derfor har han råd til både at gå på højskole og betale sin lejlighed, og staten betaler taxametret til højskolen. Er det underligt, at Niels nu trygler og beder om pension. Er det underligt, at Niels og hans mor er skrubforvirrede over en sagsbehandler, som i september syntes, at det var en rigtig god idé og en del af hans handleplan, at Niels skulle på Egmont Højskolen, og i december er det en dårlig idé.

Ingen vil indrømme, at dette er kassetænkning. Indpakningen hedder prioriteringsansvar og finansieringsansvar.

Da aftalen blev indgået på Lykketofts kontor med forhandlerne fra kommunernes organisation i 1999, blev det aftalt, at denne finansieringsomlægning ville blive fuldt kompenseret for kommunerne. Jeg har fået kommunale sagsbehandlere til at indrømme, at de „ovenfra“ har fået at vide, at kommunen kun bliver kompenseret med 65% over „blokken“, hvorfor denne aktivering af kontanthjælpsmodtagere skal være så billig som muligt. Og skattekroneerne skal holdes hjemme i kommunen. Kan det verificeres? Nej. Og hvad med prioriteringsansvaret - det er jo et skøn? Hvem kan vide, om det ikke er bedre for Niels at komme på den lokale daghøjskole end på Egmont Højskolen? Det bliver argument mod argument. Niels kan ønske, men hvis ønsket ikke falder sammen med de fagligt baserede kommunale vurderinger og prioriteringer, må han selv betale. Det er jo ikke noget ta'-selv-bord.

Folkehøjskoler skal ikke holdes i gang af unge på aktivering, men der skal være valgmulighed og tilgængelighed. Al erfaring viser, at Niels og hans fætter får både udsyn og større forståelse for egen formåen på en

højskole. Skal man som 22-årig ikke have mulighed for at leve et selvstændigt liv - væk fra en ellers udmærket mor? Prioriteringsomlægning og finansieringsomlægning. God lyrik – ord det er værd at huske.

Hvordan er tilgængelighed prioriteret hos DSB?

Kim fik for nylig brev fra DSB. Rasende kom han ind på mit kontor med brevet og var ophidset, som kun en rigtig spastiker kan være det. Alt gik på Kim, og kun fordi vi har et ret fortroligt forhold til hinanden, kunne jeg forstå en del af de ukvemsord, som blandet op med spyt blev blæst ud af munden på Kim. Han var gal, meget gal. Han ville ikke finde sig i det.

Kim havde fået at vide, at han kun kan rejse med DSB, hvis han har ledsager med. En ledsager, som til gengæld kan rejse sammen med Kim på DSB's fordelagtige ledsagervilkår. Kim kan også kun rejse, hvis rejsen er bestilt 48 timer i forvejen.

Hvad var der sket? Hvorfor denne præcisering af vilkårene?

Kim havde en fredag sidste efterår siddet hjemme i Ålborg og kedet sig. Vennen, Peter fra Næstved ringede og fortalte, at han både havde købt ind til middag og en i almindelighed glad aften sammen med andre

venner, men Kim måtte hurtigst muligt tage toget fra Ålborg for at nå frem til spisetid i Næstved.

Inderst inde vidste Kim godt, at det slet ikke kan lade sig gøre, når han ikke har bestilt lift til toget og pladsbillet. Men det er ikke hver uge Peter ringer med så generøst et tilbud – og hvorfor skulle han ikke have samme mulighed som andre unge for at handle impulsivt. Kim blev af hjemmehjælperen hjulpet fra el-stol over i sin manuelle stol og fik fat i en taxa med lift. Med noget besvær fik han købt billet. Han fik overtalt DSB personalet i Ålborg til at hjælpe sig ind i toget, selvom han ikke havde bestilt.

Kim kom til Københavns Hovedbanegård og kom ud af toget. Venligt spørger Kim, om han må blive hjulpet ombord i toget til Næstved. DSB folkene vil hjælpe Kim, hvis vennen Peter er klar på stationen i Næstved til at tage imod Kim. Der bliver ringet til Peter, som vil forsøge at nå frem til stationen på det angivne tidspunkt. Det når Peter ikke, og på stationen i Næstved opstår der for alvor problemer.

Af en uniformeret togfører bliver Kim belært om, at han kun kan komme ud, hvis der er bestilt „handicap service“ (lift, elevator m.m.). Arbejdsmiljøregler, regulativer m.m. skal overholdes. Kim må følge med til

Nykøbing Falster, hvor der måske kan frembringes en lift. Kim bliver vild og vred og kravler fra kørestolen ned på gulvet. Kim beder dem om at sætte den tomme letvægtskørestol ned på perronen. Denne hændelse gør den kvindelige togfører bange, og hun råber om hjælp. To stærke mænd løfter Kim op i stolen igen, og efter 10 minutter dukker Peter op og hjælper Kim ud af toget.

I brevet fra DSB bliver hændelsen til følgende: „Da toget ankommer til Næstved og dørene går op, kaster du dig ud af toget og falder ned mellem tog og perron.“ Kim bedyrer, at dette hændelsesforløb kan han overhovedet ikke genkende. Hvis han var faldet ned mellem perronen og toget, havde han vel slået sig? Og hvordan var han blevet „fisket“ op? I brevet fra DSB beklager de, „at toget blev et kvarter forsinket, og at personalet var rystet“ – (og skulle i „kriseterapi“ – en bemærkning der senere kom frem i en telefonsamtale med DSB).

I efterårsferien i år var Kim igen umedgørlig. Han tog over til Peter uden de nødvendige aftaler, og Kim har igen fået meddelelse fra DSB om, at han kun må komme med toget, når han har ledsager med, og kun når han bestiller 48 timer i forvejen osv. Flere ansatte og kammerater til Kim har forsøgt at hjælpe ham med at komme hjem

til Ålborg. Det kan faktisk ikke lade sig gøre, uden Kim skaffer en ledsager...

Lad os lege med på DSB's generøse tilbud om, at Kim kan have en ledsager med for halv pris for ham selv og ledsageren. Det bliver altså ikke dyrere for Kim... mener DSB. Som andre er Kim visiteret til ledsageordningen efter Servicelovens §78. Det giver ham mulighed for at få ledsagelse i 15 timer om måneden, men hvor langt rækker de?

Vi tager en tur over til Peter i Næstved. Ledsager ankommer kl. 10:30 i Kims bolig, og toget afgår kl. 11:30. En time er nødvendig, da de skal være klar ved toget et kvarter før afgang. Afhængigt af rute tager det Kim og ledsager mellem 6 og 7 timer at nå frem til Peters hjem 20 km fra Næstved. Når de ankommer hos Peter, skal ledsageren til at skynde sig, for hun skal være hjemme inden der er gået 7½ time. Kim har jo kun 15 timer om måneden. Næste problem er, at ledsageren ikke får hjemrejsen til halv pris, for Kim er ikke med. Hvem mon skal betale den udgift? Ledsageren? Kim? DSB?

Og... hvordan skal Kim nu komme hjem fra Næstved, han har jo brugt sine 15 ledsager timer for måneden? Han må vente hos Peter til en ny måned er begyndt!! Lad os så antage, at Kim kun formaster sig til en weekend tur i de måneder, hvor fredag falder på den 30. eller 31., så har han jo 2x15 timer, og

så vil det jo være muligt at komme hjem igen. Hvem skal betale ledsagerens tur fra Ålborg til Næstved? Tjæ... DSB gør det ikke. Men sammen med mange andre, som har forsøgt at hjælpe Kim i systemerne, må DSB melde pas: Vi står jo kun for selve togdriften og blander os ikke i, hvordan handicappede skaffer sig ledsagere.

Problemet er individualiseret. Kim må overbevises om, at han er problemet. DSB har fået spillet bolden over i det sociale område, selvom vi har valgt at have sektoransvarlighed i Danmark. Kim kan godt klare sig i det intercity tog, hvor der er handicap-toilet. Kim behøver ikke ledsager for at sidde i et tog. Kim behøver kun ledsager når han er i situationer, hvor han møder fysiske barrierer, eller når hans høretab skal kompenseres. Kim har brugt at spare timer sammen til udlandsrejser, men han har også brug for ledsagertimer hjemme i Ålborg.

Problemet er, at man valgte at spare 70 millioner til lifte i IC3 togene, da de blev indkøbt, og vi taler altså om en besparelse i forhold til anlægsudgifter på godt 4,5 milliarder. En finansiering blev omlagt og prioriteret... Man kan også spørge, hvorfor det kun er i udlandet og i den Københavnske nærtogstrafik, der er tilgængelighed for kørestolsbrugere direkte fra perronen ind i togene? I visse stater i USA kan man ikke

byde ind på busruter eller togruter, medmindre ens bus eller tog er forsynet med lift.

Det er min påstand, at den fatale prioriteringsomlægning på 70 millioner kr. forlængst er blevet spist op af kørelifte og betjeningsudgifter til samme. Men mest fatalt er den spændetrøje, som et utroligt begrænsende og diskriminerende bestillingsystem betyder. Det er ikke Kim, der er problemet, det er en kortsigtet og dybt diskriminerende planlægning. En planlægning, hvor embedsmænd og teknikere for en i den store sammenhæng latterlig besparelse har gjort tilværelsen som fysisk handicappet urimeligt besværlig. De kampe, der opstår mellem DSB's personale og mennesker med handicap, falder altid ud til systemets fordele, og det enkelte individ vil få sit trafikale problem flyttet over i den sociale sektor.

Europæisk Handicapår 2003

Ansvarlige politikere og embedsmænd kører ofte i en rille, der siger: „Politik må ikke baseres på følelser og enkeltsager. Politik og de deraf afledte regler skal være sagligt og fagligt funderede og baseres på et overordnet hensyn til almenvellet“. Niels og Kim har forstået, at de ikke tilhører almenvellet. De har også forstået, at frihed – frihed til at vælge uddannelse og livsduelighedsplat-

form eller frihed til at rejse modsvares af ansvar. Og de bliver jo nødt til at forstå, at deres ønske om frihed vil begrænse andre borgeres muligheder for for eksempel at få skattelettelser. „Frihed er ikke en ladeport, hvor alle mulige skøre ideer kan blæse ud og ind. Frihed kræver den enkeltes ansvarsfølelse overfor helheden.“

Det er op til læserne selv at afgøre, om Niels og Kim er forkælede unge, som ikke har fattet, at de med deres handicap også har et ansvar. Her i huset har vi valgt side. I det kommende handicapår vil elevens enkelthistorier komme til at bære diskussioner med politikere og aktioner ud af huset. Skal et år med særlig fokus på handicappedes vilkår give mening, må vi hver især tage fat i de urimeligheder, der opstår for mennesker med handicap. Egmont Højskolen har et særligt ansvar overfor mennesker med handicap, og det vil vi leve op til.

I det forgangne år er Egmont Højskolen blevet mere tilgængelig, og med stor hjælp udefra har vi opfyldt vores del af forudsætningerne for et samfund for alle og en folkehøjskole for alle. Tak for det og tak for i år. Alle ønskes en glædelig jul og et godt europæisk handicapår.

Ole Lauth

Årets gang

Januar

Efter en dejlig lang juleferie starter hjælper/bruger-kurset den 3. januar. De sidste elever ankommer søndag den 6., og så har vi endnu engang fyldt skolen op. Allerede søndag aften får bordgrupperne til opgave at præsentere sig selv som gruppe via en sang, et navn og et kunstværk, som symboliserer gruppen. Udover linie og fagvalg står introugen i grundlovens tegn. Vi har valgt, sammen med andre højskoler, at være med i projektet „Fat demokratiet“, og vi starter med at formulere en Grundlov for Egmont Højskolen – „Lex Egmont“. Indimellem bliver der også tid til at lege, danse lancier og opleve lærere og hjælpelærere på slap line til højskoleaften.

Fag og linier er kommet godt i gang, og fordelingen af lærere og specielt hjælpelærere er ved at være på plads. Onsdag aften holder vi rejse-aften. International linie skal til Sydafrika, en gruppe til Japan og en tur til Italien, og specielt hjælpere og brugere har allerede nu brug for at af-

klare, hvor rejsen går hen. Peter Mikkelsen, som nu er fast timelærer i filosofi, holder fællestime, og i andre fællestimer fortsætter debatten og formuleringen af Lex Egmont. Midt i januar får vi igen besøg af Niels Hausgaard, og som altid er det en bragende succes.

Byggerodet kommer nærmere og nærmere vores hverdag, og der afholdes licitation på kontor- og spisesalsbyggeri. Personalet drikker morgenkaffe hos Richard la Cour, som fylder 60 år. ◆

Februar

Også i år holder vi fastelavns-traditionerne i hævd ved at lave en bliveweekend om emnet. Fredag aften står i sambaens tegn, og elever fra Center For Rytmask Musik i Silkeborg kommer og danser og spiller med hele flokken. Dagen efter tager vi fat på de danske traditioner i forskellige grupper, og vi slutter dagen af med at slå katten af tønden, lege og feste og uddele forskellige præmier for udklæd-

ningerne. Søndag formiddag kommer som altid de syngende fastelavnsbørn, som samler ind til fest for Hou's børn.

Lars Sørensen, Mette Marie og James arbejder videre med „Fat demokratiet“ og deltagere i en rollespilsweekend på Ry Højskole. Rollespilsmodellen er udarbejdet i samarbejde med Zentropa.

Kurt Andersen, som til daglig arbejder på Vejle fjord, kommer på besøg en uge for at se på vores undervisning og forhåbentlig tage lidt inspiration med hjem. Sean kommer fra England og skal være voluntør og hjælpe med kurset „Youth 2002“, som gennemføres i uge 27 og 28.

Og midt i det hele får vi en rygende sne-storm, hvor alt lys en onsdag aften forsvinder. Det blev hurtigt hyggeligt med de

mange stearinlys, og dagen efter var mange ude at nyde det sneklædte landskab.

Der holdes rejsegilde på den nye kunstpavillon i parken. I fællestimerne holder vi stadig gang i grundlovsdebatten, men der bliver også plads til foredragsholdere udefra. Frederik Christensen, tidligere højskoleforstander på Kerteminde Højskole, kommer som repræsentant for Etisk Råd. Der bliver også plads til en sangaften og Niels Rydes Kvartet, som spiller jazzmusik. Rejsefeberen begynder at melde sig, og forberedelserne er godt i gang med møder og informationer om de enkelte rejsemål. International Linie er i Ole og Annies sommerhus for at øve teaterstykket, mens Sejlads- og Fri-luftslinien tager på 2-dages tur til Ry. ◆

Vi har lov til tilgængelighed

af Michael Pedersen

Der er sket meget de sidste fem år på tilgængelighedsområdet. Det vigtigste er, at der er sket en holdningsændring. Tilgængelighed er ikke længere noget vi kun kan bede om, men noget vi kan forlange. Det er en positiv udvikling, mener arkitekt Claus Bjarne Christensen.

Det er ikke længere ualmindeligt at se mennesker med handicap i bybilledet. I takt med integrationen af mennesker med handicap er der kommet krav om tilgængelighed. Et krav, som for alvor er ved at slå igennem på nybyggeriet.

„Tilgængelighed er en underlig størrelse. Man kan sammenligne den med luften i et lokale. Når den er der, tænker du ikke over det. Det er naturligt, at den er der. Det er først, når den ikke er der, du lægger mærke til det. Sådan er det også med tilgængelighed. Det er først, når noget ikke er tilgængeligt, at jeg indser, hvad tilgængelighed betyder for mig. Så opdager jeg mangler, og jeg bliver irriteret over, at der ikke er tænkt på mennesker med handicap“, siger arkitekt Claus Bjarne Christensen.

Vi vil tilgængelighed

Det er mærkbart, at tanker om tilgængelighed er ved at slå igennem hos arkitekter, bygherrer og offentlige myndigheder. I de love og regler, som bliver vedtaget om byggeri, er tilgængelighed nu en hel naturlig del af kravene. Claus Bjarne Christensen peger på, at det er en udvikling, der er sket indenfor de sidste fem år.

„Der er sket meget bare indenfor de sidste par år. Mennesker med handicap taler nu om tilgængelighed, som noget de har ret til. Men også hos andre er der sket en holdningsændring. Det er som om, at tilgængelighed er noget, vi er enige om. Vi vil tilgængelighed. Den holdning møder jeg også hos arkitekter og bygherrer. Det er den holdningsændring, der er afgørende for, at alt i dag bliver bygget tilgængeligt“, fastslår Claus Bjarne Christensen.

Der er kommet tilføjelser til Bygningsreglementet af 1995. Det er tilføjelser, som er skrevet ind i loven. I dag er det et krav, at der er teleslynger, at flugtveje ikke er niveaudelte og andre væsentlige foranstaltninger for mennesker med handicap. Claus

Bjarne Christensen forudser, at den positive udvikling vil fortsætte.

God tilgængelighed

Den nye elevfløj på Egmont Højskolen fungerer optimalt. Egmont Højskolen er som helhed ikke en arkitektonisk perle. Det er den nye elevfløj heller ikke. Men tingene virker og kan bruges af alle.

„Egmont Højskolen er jo en atypisk bygherre. Her har der virkelig været fokus på tilgængelighed. Skolen ville have et byggeri, som kan bruges af alle, uanset hvilke handicap man har. Det er gennemført, så man kan fungere optimalt i byggeriet. En elev i kørestol kan selv åbne og lukke dørene, selv trække persiener for ved hjælp af en fjernbetjening. Det var vigtigt for skolen, at byggeriet også kunne godkendes af Arbejdstilsynet som arbejdsplads for de hjælpere, som er ansat. Jeg mener, det er lykkedes på en god måde“, siger Claus Bjarne Christensen.

Små skønhedsfejl

I stort set alt byggeri opdager man efterfølgende nogle fejl. I den nye elevfløj er der også nogle ting, som ville give en bedre

tilgængelighed, hvis de var lavet anderledes. Claus Bjarne Christensen peger på, at man skal bruge flere knapper for at betjene persienerne. Det kan være svært for nogle at finde ud af.

„Så kunne jeg personligt have ønsket mig, at elevatoren var med to døre, så man ikke skulle køre ud samme vej, som man kom ind. Det kan være svært at vende. Når elevatoren alligevel kun betjener to etager, kunne den i princippet have været automatisk og uden knapper, der skal betjenes. Det kunne være således, at elevatoren registrerede når en person gik ind og derpå automatisk kørte til den modsatte etage. Men det er skønhedsfejl, som skolen kan beslutte at gøre noget ved på et andet tidspunkt“, fastslår Claus Bjarne Christensen.

Selvom tilgængelighed er ved at blive almindelig, så har Egmont Højskolen forlangt meget mere, end andre forlanger. Claus Bjarne Christensen kan se, at Egmont Højskolen har været en krævende bygherre på tilgængelighedsområdet. Det er krav, som betyder, at skolen stadig er på forkant med tilgængelighed og stadig er et godt sted at være for mennesker med handicap. ■

Ingen kan hjælpe alle! Men! Alle kan hjælpe her eller der!

af Ida Klattrup, elev i '1973-'74

Sådan har vi en sang der hedder. De ord tænker jeg tit på, når jeg, næsten hver dag får takkebreve eller opfordringer til at hjælpe mennesker i nød. Rundt om i verden. Da kan jeg godt føle mig lille og magtesløs og tænke negative tanker om, hvad det nytter, at lille jeg sender f.eks. 100 kr. til Røde Kors eller et andet sted. Men, det er jo netop den lille hjælp, som har den store effekt. Mange bække små, gør, som bekendt, den store å, fordi hver en dråbe i åen har en vigtig funktion.

I min familie, hvor jeg kom til verden, som nr. 13 af en børneflokk på 25 var pengene absolut små, når der overhovedet var nogen. Min far var multihandicappet på forskellige måder og kunne sjældent arbejde, så trods de mange fødsler måtte min mor gå på arbejde hos andre, hvor lønnen var ussel, for hun var jo „kun“ en kvinde og fik derfor ikke nær så meget i lønningsposen som mændene for samme arbejde og min far fik først bevilget invaliderente, da jeg var 7 år.

Alligevel kunne de hjælpe andre og det satte dybe oplevelser i os børn. For eksempel sagde de aldrig nej, når en farende svend fra vejene kom og bad om et måltid mad, skønt det, som han spiste, tit betød, at vores ration for den næste dag måtte beskæres.

De hjalp også på mange måder mennesker, som blev ramt under 2. Verdenskrig. Var med til at skjule forfulgte mennesker, lave mad til Det Danske Lottekorps og var med i arbejdet med at hjælpe Finnebørn, der kom til Danmark, fordi deres land led ekstra meget på grund af naboskabet med det store Rusland, plus meget mere.

Derfor var det helt klart, at da jeg blev voksen og heller ikke fik ret meget at leve af selv, alligevel så, hvor jeg kunne hjælpe medmennesker.

Jeg husker ikke, hvornår jeg kom med i Unicefs internationale børnearbejde. Heller ikke, hvornår jeg begyndte at arbejde på næsten samme måde for Røde Kors, Folkekirkens Nødarbejde og Santalmissionen, hvor hovedopgaven er at skaffe midler til køb af børnebibler til de kolossalt mange

mennesker, der beder os om den form for hjælp.

Ligeså er jeg aktiv i Amnesty International's arbejde „Skriv For Liv“ hvor vi skriver til myndigheder, som har frihedsberøvet og næsten altid samtidig tortureret landsmænd på grund af deres tro. (Det er aldrig almindelige tyve eller voldsforbrydere vi arbejder for, da de har gjort noget forkert og dermed fortjener straf for gerningerne.)

Så er jeg med i Red Barnet og i den internationale organisation SOS-kinderdorf, hvor vi hjælper forældreløse eller forladte børn til at komme ind i en af de næsten 300 børnebyer, som vi har bygget i forskellige lande og med at skaffe faddere til børnene, hvoraf jeg selv har 2 pragtfulde drenge. Én på 16 år i Guinea og én på 12 i Nepal, som jeg betaler et fast beløb til hver måned og der ud over skal skrive til dem af og til og som jeg også tit sender små gaver eller ekstra penge til, alt efter hvad jeg orker. De to gutter skriver også tit til mig og sender flotte tegninger og fra selve de to børnebyer får jeg hvert år et nyt billede af drengene + et nyhedsbrev om deres hverdag, så det er bare noget, jeg er meget glad og taknemmelig for at få lov til at opleve.

Naturligvis hjælper jeg også mennesker i mit eget land, især børnene, for det har al-

tid været dem, der har haft de største pladser i mit hjerte, så det sker af og til, der kommer et barn på besøg hos mig, som jeg så tager mig tid til at hygge mig sammen med og lytte til, hvad de vil dele med mig, for jeg presser dem naturligvis aldrig. På den måde har jeg erfaret, at jeg kan være lidt medvirkende til, at ensomheden og forladthedsfølelsen hos disse børn bliver mindre, så de næsten hver gang, når de går fra mig, er lidt mere glade end de var, da de ringede på min dør. Det er igen en herlig måde at opleve, hvordan en velment boomerang vender tilbage til mig, fyldt med glæde til mit hjerte.

I meget af dette arbejde har mit ophold på Egmont Højskolen, som elev fra september 1973 til juni '74 haft stor betydning. Jeg ville gerne væk fra det plejehjem, hvor jeg boede, og jeg havde haft den store sorg at miste en datter på 17 år så brat ved et trafikuheld i 1972. Chokket derfra havde næsten væltet mig omkuld, men på Egmont lærte jeg nogle højskolekammerater at kende som stærke ildsjæle, der også brændte for at hjælpe andre mennesker. Vi gik hurtigt sammen om et projekt, hvor vi bakkede den protesterende del af befolkningen i Chile op. De kæmpede en fortvivlet kamp mod præsident Pinochet, som styrtede deres elskede Allende ved et blodigt militærkup. Vi skrev

bl.a. mange breve til både oprørsgrupperne og Pinochet, henholdsvis opmuntrende og fordømmende, og vi havde en stor tro på kunne hjælpe befolkningen. Desværre kom Pinochet til at regere Chile i 17 år og slog i den tid mange uskyldige mennesker ihjel. Vi fortsatte hver især efter vores ophold på Egmont Højskolen, og det gav mig personlig styrke til at fortsætte kampen mod uretfær-

digheden frem til i dag. Den største hjælp må jeg dog fortælle, har jeg fået fra Gud, for det er altid fra ham, jeg henter kræfter til det, som jeg skal udrette. Om jeg maler eller arbejder med at hjælpe mennesker i nød, så er Han min mester. Med dette vil jeg bare sige, at der er brug for os alle på de felter, som vi har fået evner og kræfter til. ■

Marts

Måneden står i studierejsens tegn, men der bliver også tid til lidt andet. Der skal tømmes en del undervisningslokaler, så håndværkerne kan få lavet så meget som muligt under studieturen, og vi gør klar til at indvie Lillesalen som vores midlertidige spisesal.

Niels Eberling kommer i fællestimerne og fortæller sin livshistorie. En bevægende historie, som bl.a. handler om en periode i en tysk koncentrationslejr sammen med sin jødiske mor. Som led i samarbejdet om „Fat demokratiet“ er vi vært ved en debataften, hvor oplægsholderne er tidligere højskoleforstander Søren Bald og lektor på Institut for Europæiske Studier i Århus Jørn Ifersen. På en morgensamling præsenterer tema-

ugelærerne et nyt udtryk – „Poetry Slam“, som er en konkurrence, hvor publikum afgør, hvem af deltagerne, der har lavet den bedste historie/det bedste digt akkompagneret af musik. Helt ufortjent vandt Bertil.

International Linie har knoklet med et teaterstykke, som de skal vise, når de rejser til Sydafrika. Vi overværer generalprøven i hallen og giver linien de første klapsalver for et meget flot stykke. Samme aften laver alle sammenspilsholdene koncert, og et par dage efter drager International linie som de første afsted. Turen er beskrevet af René Schou andet steds her i årsskriftet. Lisa og Charles drager til Japan, hvor temaet i år er handikapidræt, og resten af skolen kan se frem til en 3-dages bustur, før de ankommer til San Felice Circeo, en lille by ca. 120 km syd for Rom. De skal bo på et feriested bygget af

Salvatore, som efter at have arbejdet på en tysk handicapinstitution fik lyst til at etablere et feriecenter for fysisk handicappede.

Da alle er draget afsted, begynder ombygningen af spisesalen, køkkenet, manuelen osv. De lærere, som ikke er på studietur skal forberede den temauge, som starter, når eleverne igen er hjemme.

Temaugen ligger de 3 dage før påske og fortsætter ugen efter. Udgangspunktet er vores deltagelse i „Fat demokratiet“, og vi har valgt at behandle emnet fra et kreativt perspektiv. 6 grupper skal med udgangspunkt i en historisk begivenhed, som har betydet noget for den demokratiske proces i verden, lave en kreativ fortolkning af den-

ne. Grupperne har alle medier til rådighed: video, skuespil, dans, sang og musik, masker m.m. Kravet er et slutprodukt, som kan vises den sidste dag. Som inspiration for eleverne har vi valgt at engagere kunstnere/performere udefra, som skal fortælle, hvordan de formidler et emne. Teatret Thalias Tjenere starter med en formiddag om det at bruge masker. De fortæller om masker og laver små rollespil, hvor eleverne skal være med. Uwe Max Jensen er kunstner med installation og provokation som speciale og fortæller om sit arbejde, og om hvordan man kan bruge installationskunsten. Pernille laver teatersport med eleverne og er resten af ugen den faste opvarmer om morgenen.

Tirsdag aften har vi besøg af en lyd-kunstner, som fortæller, hvordan han komponerer og laver lyd. Onsdag morgen skal de historiske begivenheder trækkes til hver gruppe, og emnerne bliver: Cubakrisen, Berlinmurens fald, 18. maj på Nørrebro, Slaveriets ophør, Jesus' korsfæstelse og 2. verdenskrig. Grupperne får udleveret skriftligt materiale om emnet og har så resten af dagen til at forberede sig, inden vi holder påskeferie. ◆

April

Så mødes vi igen efter en velfortjent påskeferie. Grupperne arbejder med deres emne, og der er ingen grænser for kreativiteten. Der bliver hele ugen arbejdet hårdt, og fredag kl. 14:00 er alle klar til den helt store performance, hvor stort set alle tænkelige udtryk er brugt. Mange flotte, sjove, tænksomme og rørende indslag, og vi lader billederne fortælle.

Der skal vælges nye modulfag, så vi starter ud en mandag morgen med modulfagsmesse, og eleverne vælger samme dag. Samme uge holder både Egmont Højskolen og Hou Søsportcenter bestyrelses-

møde, og sammen med personalet holdes en hyggelig sammenkomst om aftenen, hvor vi underholder med video og sangkonkurrence. Allerede næste dag er vi på den igen og holder fest for de hjælpere, som gør et stort stykke arbejde til det årlige elevstævne. I fællestimerne kommer Anders Rafael og fortæller om sit liv som bjergbestiger. Kasper gennemgår reklamefilm, og Max Havelar gruppen fra Århus laver interaktiv cafeseminar om etik og forbrug. Wiik Folkehøjskole kommer forbi igen i år med sang- og musikhold. Ole Lauridsen er engageret af Kultur- og teknologiforeningen til at holde foredrag om emnet: „Fra pølsetysk til

pæredansk“. Andelsselskabet „Hou Lystbådehavn“ holdt stiftende generalforsamling, og der møder mange interesserede op. Personalet siger farvel til Orla og Betty, som begge har været tilknyttet Hou Søsportcenter. Flexlinien åbner Tehuset med et stort og flot arrangement og gentager heldigvis successen nogle gange. ◆

Kontrasternes land

af René Schou, elev i 2002

Faldefærdige blikskure og store moderne indkøbscentre. En rejse til Sydafrika er en tur til kontrasternes land.

At tage på højskole, især som handicappet, er ofte forbundet med mange problemer. Mit valg faldt på Egmont Højskolen, som i særlig grad er indrettet til mennesker med fysisk handicap. På Egmont Højskolen kan man vælge forskellige linier, og for mit vedkommende var det et let valg: Det blev international linie. En studietur til Sydafrika - delvis støttet af De Samvirkende Invalideorganisationer - blev det fælles omdrej-

ningspunkt på linjen. Vi havde en kort gennemgang af Sydafrikas historie fra engelsk koloni over boernes apartheid-politik til Sydafrikas første frie valg i 1994. Vi indøvede et teaterstykke, som senere blev opført på tre forskellige skoler i Sydafrika. En spændende udfordring og kimen til et dejligt sammenhold blev lagt. Da vi forlod Danmark, var vi en gruppe på 27 deriblandt 5 kørestolsbrugere.

Pludselig var jeg meget handicappet

Rejsen til Cape Town i Sydafrika foregik stort set problemfrit. At opleve Cape Town i en bus på afstand er et sjældent kønt syn; bjerge som omkranser byen, det blålige

I Townships omkring centrum ligger blikskur på blikskur beboet af mennesker, affaldet flyder i gaderne. Hvordan har vi i så mange år kunnet acceptere den styreform?

vand og travlheden, men på nært hold blev alting forandret. At være kørestolsbruger på gader og stræder i Sydafrika er en skræmmende oplevelse. Kantsten, du ikke en gang ville kunne forcere med en elknallert, brosten, som rasler det hele løs, og ingen op- og nedkørsler. I sandhed langt fra hjemlig standard.

I Danmark er jeg vant til at klare byture på egen hånd, men her gik det op for mig, hvor handicappet jeg egentlig er. Måske for første gang. Jeg havde ingen chance for at begå mig i dette fremmede land uden en personlig hjælper. Ingen mulighed for at tage af sted på egen hånd og bringe en drøm til virkelighed. Denne oplevelse og indsigt udløste en mindre depression, som delvis kom til at påvirke mit humør resten af turen.

Men lige så utilgængelige veje og stræder var, lige så tilgængelig var indretning af butikker og butikcentre. Her var der tænkt på alt i tilgængelighed: Ramper, elevatorer, ingen dørtrin og god plads. Måske bygget af hvide for hvide. Vi var i sandhed ankommet til kontrasternes land. For som jeg senere erfarede; uden for Cape Towns centrum, var virkeligheden en anden.

En skam at være handicappet

At vokse op som handicappet i Sydafrika er langt fra nemt. Det kan virke voldsomt, især for os, som ser på det med en anden kulturel baggrund at opleve handicappedes vilkår i landet. Et handicappet barn vil ofte blive gemt af vejen grundet skam og overtro fra forældrenes side. Mange mener, at det er guds forbandelse, at de har fået et handicappet barn. Der skal ikke megen fantasi til at forstille sig, hvilken tilværelse disse børn går i møde.

Vores ophold var planlagt i samarbejde med handicaporganisationen DPSA (Disabled People of South Africa). En organisation, som blev stiftet i 1984, og som kæmper for handicappedes rettigheder og integration i Sydafrika. DPSA har sin fulde berettigelse og gør et kæmpe arbejde for de sydafrikanske familier, der har tilværelsen med et handicap tæt inde på livet. Rundt omkring i Sydafrika har de oprettet centre, hvor handicappede børn kan blive passet, så forældrene kan gå på arbejde. Derudover arbejder de meget med at oplyse familierne om, at det at have et handicap ikke er verdens undergang. Altså prøve at komme skam og overtro til livs – men der er lang vej endnu.

Rund omkring i Sydafrika har handicaporganisationen DPISA oprettet centre, hvor handicappede børn kan blive passet, så forældrene kan gå på arbejde.

Blikskure og affald

Tredje dag besøgte vi et af de omtalte centre i en Township uden for Cape Towns centrum. En følelse af afmagt, forbitrelse og sorg ramte mig som en mur, da vi kørte igennem området. Hvordan har vi i så mange år kunnet acceptere en styreform, som i den grad har bygget på et afvigende menneskesyn? Side om side lå blikskure beboet af mennesker, affaldet flød i gaderne, og for at det ikke skal være løgn, så jeg et kæmpe skilt med en reklame for vaskepulver – midt i dette virvar af menneskelige skæbner. Kapitalismen havde endnu en gang vist sit grimme ansigt.

Da vi endelig ankom til centret, hvor vi skulle besøge de handicappede børn, var mit sind i oprør. Hvordan se dem i øjnene? Hvordan give dem et lille klem og uden ord prøve at fortælle dem?: „Jeg er uden skyld“. Jeg sad som forstenet i min kørestol, tårerne var ved at få frit løb, og jeg prøvede at få styr på mine tanker. Hvilke muligheder ville disse børn få senere i livet? Det er mit håb, at den

kærlighed, der indiskutabelt blev vist børnene fra plejepersonalets side vil være nok til at modvirke had og modløshed.

Angst og forsoning

Da vi atter kørte hjem mod hotellet, gik tankene igen til dette mærkelige kontrasternes land. Kontrasten mellem rig og fattig er enorm. Cape Town med dens flotte, velindrettede hoteller, indkøbscentre, dyre biler og luksuriøse villakvarterer står side om side med blikskure, affald og fattigdom. Angsten for den afstumpede vold er meget nærværende. Pigtråd omkranser stort set hver eneste offentlige institution, og næsten alle natlige beværtninger har vagter placeret uden for, og byen vrimler med politi. Angsten er vel forståelig, når vi ser, hvad der sker i nabolandene med Mugabes jagt på de hvide farmere, som det mest skræmmende eksempel.

Måske kan vi især takke to personligheder for, at et blodigt oprør i Sydafrika indtil videre er undgået, nemlig Nelson Mandela

og Desmond Tuto. Under overfladen lurer imidlertid hadet og mistilliden. „Are you fucking americans“ – ord som blev råbt efter os på gaden. Lad os da prøve at forstå hadet og frustrationerne, gribe lidt i egen barm og spørge os selv: „Hvor ligger vores del af ansvaret, og kunne vi have gjort det anderledes“?

Det er mit håb, at den nuværende præsident Thabo Mbeki vil og kan videreføre den forsoningspolitik, som Nelson Mandela var hovedtaler for i sin femårige præsidentperiode (1994-1999). Meget er forandret i Sydafrika siden apartheid-styrets ophør: Nye boliger opføres, skoler for både sorte og hvide og en forbedret infrastruktur vidner om små fremskridt. Men det er stadig de hvide, som sidder på „flæsket“ – på minedriften, guld er Sydafrikas største eksportartikel, og på de store firmaer og landbruget. Skal tingene ændres, og skal Sydafrika gå en tryk og demokratisk fremtid i møde er en retfærdig fordeling af goderne en basal nødvendighed.

Et andet Afrika

Sydafrika er midlertidig meget andet end nød og elendighed. De sidste tre dage af opholdet tilbragte vi i Kruger Nationalpark, 550 km nord for Johannesburg, en storslået

oplevelse. At opleve de vilde dyr i deres rette element, den skiftende vegetation, lyden og varmen er ubeskrivelig. En følelse af velvære og glæde ramte mig, dette var måske det rigtige Afrika.

Friheden og stoltheden blandt disse dyr var jo indlysende. Den store han-løve, som stolt gik på vejen ved siden af vores bil, for så kort tid efter at forsvinde ind i krattet. Elefanter, som legede i et af de mange vandhuller – en tanke strejfede mig: Var der en mulighed for efter så mange års indbyrdes strid at samle nationen. At sorte, farvede og hvide ville opleve glæden og troen på en fremtid i fællesskab og harmoni. Hvis den nuværende regering er sig sit ansvar bevidst og udviser handlekraft til gavn for alle parter, skal det nok lykkes. Vejen er lang, men mange af stenene er allerede lagt, og er viljen til stede, er intet umuligt. ■

Kontrasten mellem rig og fattig er enorm i Cape Town. Flotte, velindrettede hoteller og som her et indkøbscenter står side om side med blikskure, affald og fattigdom.

Maj

Vi holder stadig den røde fane højt her den 1. maj. Dagen markeres på morgensamlingen, og eleverne får mulighed for at deltage i 1. maj arrangementer enten i Århus eller i Odder. I fællestimerne forsøger vi igen med Poetry Slam, nu med eleverne som deltagere. Forældredagen nærmer sig, og forberedelserne er i fuld gang. Vi laver Café Talentløs for forældre og venner, og International linie laver en flot fremlægning af turen til Sydafrika. Næste dag er det gæsternes tur til at være højskoleelever, og der udbydes: korsang, udendørs lege, dans, guidet tur i Hou, yoga og tegning. Inden forældrene rejser hjem, fortæller Ole om skolen, og nogle af formiddagens aktiviteter vises frem.

Det er storetur-tid for linierne. Sejlads skal på havet, Idrætslinien på friluftstur til Mols, Flexlinien er på Trapholt-museet og Internatio-

nal linie tager ud på forskellige skoler og viser deres show. Der kommer 4 fysioterapeutpraktikanter fra Holstebro, som primært deltager på idrætsfagene, men andre elever får også glæde af deres massagekurser. Der er premiere på Star Wars, og en lille gruppe elever drog festklædte af sted. De mest ivrige løbere af eleverne deltager i både Odder Halvmarathon og Kvindeløb i Århus.

Byggeriet er ikke helt færdigt i faglokalerne, og eleverne begynder at murre lidt i krogene og vil have kompensation for rodet. Der nedsættes et udvalg med elever og lærere, som skal komme med gode forslag.

Japanerne laver et stort og flot mode-show med tøj, som de har syet her på skolen. Showet er krydret med trommespil og

Karate. Fra det lokale Mauri-institut kommer 2 og fortæller om og viser denne specielle massageform. En af elevernes forældre holder foredrag og viser billeder sammen med maleren Jonna Sejg. ◆

Juni

De sidste 14 dage af forårskurset bliver meget hektiske, ikke mindst p.g.a. indvielsen af den nye elevfløj den 5. juni. Hele huset samt alle håndværkere arbejder på at gøre arrangementet klar. Ind imellem skal vi også have tid til at følge med i VM i fodbold, så det er svært at nå det hele, men det gør vi.

Den store dag oprinder. Odder Marimba-band og The Genetic spiller før og imellem talerne, som er Landsretsdommer Holger Kallehauge, Egmont Højskolens formand Sonja Mikkelsen, Socialminister Henriette Kjær og byrådsmedlem i Århus Kommune Hüsseyñ Arac. Der synges fællessang, og efter det officielle program er der mulighed for rundvisning. Under hele indvielsen har „De

Glade Artister“ underholdt børnene i et hjørne af parken, og de slutter af med en lille opvisning.

Spisesalen er ikke helt klar til brug, så vi holder aftenens fest i hallen, hvor Palle Simonsen er hovedtaler.

Medielinien og et videehold har hele foråret arbejdet på film og musikvideoer, som deltager i højskolernes filmfestival. Vi kommer hjem med en særpris for musikvideoen „Dyt i bamsen“.

Nu går vi ind i den sidste uge af skoleåret, og kompensationsudvalget står for den første dag i form af fællesudflugt til Fårup Sommerland. En lang køretur, men en utrolig hyggelig dag. Næste morgen har vi sat fodboldkampen Danmark-Frankrig på skemaet, og alle sidder bænket i Lillesalen med morgenkaffen, og der bliver røget mange

smøger i døråbningen. Og hvordan var det nu det gik?? Onsdag aften holder vi fagenes fest, hvor der er modeopvisning, film, radio, fernisering og masser af musik. Det bliver en rigtig lang, men god aften. Torsdag er det Idrætslinien, som står for en konkurrencedag mellem bordgrupperne. Der bliver kæmpet i øksekast, mudderbad, løb, samarbejde, dans og meget mere, og som altid fejler konkurrencementaliteten ikke noget. Sidst på dagen skal der dækkes bord og pyntes op til den allersidste fest på dette hold. Lærerne underholder bl.a. med en Egmont-

udgave af rejseholdet, et busdomptørnummer og en kompensationsmusikvideo. Sidste dag spiller de fleste fodbold med lidt røde øjne, lærerne mod eleverne, og efter frokost siger vi højtideligt farvel til hinanden. Der fældes en enkelt tåre hist og pist. Farvel og tak til endnu et dejligt elevhold.

Lærerne holder planlægningsmøde, mens resten af huset rydder op og gør rent. DHIF laver igen sommerkursus i samarbejde med Lisa, og samtidig er der Vandre- og Malerikursus på programmet. ◆

Tak

Den 5. juni klippede socialminister Henriette Kjær snoren over til den nye værelsesfløj med 24 unikke elevværelser. Det hele startede i begyndelse af 1990'erne, hvor Egmont Højskolen blev ramt af regler, som vedrører arbejdsmiljøvilkår for handicaphjælpere. Krav: mere plads på badeværelser, værelser, spisestue og bedre hjælpemidler. Møder blev afholdt, tegninger blev udarbejdet og ansøgninger blev skrevet. Men først da **Villum Kann Rasmussen Fondens** bestyrelse meddelte, at fonden ville støtte byggeriet med godt 17 millioner kroner, kunne processen for alvor sættes i gang.

Stort set en gang om ugen bliver jeg kontaktet af mennesker, som ønsker min støtte til at skaffe fondsmidler til sikkert gode formål. De tror, at jeg har nogle særlige evner på det område. Skuffelsen breder sig, når jeg begynder at fortælle om det arbejde, der går forud for en ansøgning. Om nødvendigheden af seriøsitet og relevans, men også om de **hjælpere**, som tror på sagen og kan trække i den rigtige retning. En bestyrelse, som vil skolens bedste, men som også giver konstruktiv kritik, er vigtig. Bestyrelsen skal også tro på formanden og give opbakning

til de nødvendige forhandlinger, som går forud for enhver seriøs behandling af en ansøgning. Johannes Due formåede som formand at få skabt respekt for vores daglige arbejde og gav os del i et betydeligt netværk, som års flid har opbygget. Stor tak til Johannes.

Næsten 12 millioner har vi fået som lån på utroligt gunstige vilkår fra offentlige kasser rettet mod formål, som skal sikre handicappede bedre muligheder i samfundet. Det drejer sig bl.a. om midler, der uddeles under politisk kontrol i forbindelse med finansloven. Vi ved, at mange politikere har gjort en særlig indsats for at hjælpe os med projektet. Ved et offentligt møde her i huset forsøgte økonomiminister Marianne Jelved at overtale eleverne til at stemme ja til euroen. De blev stort set overbevist i samme udstrækning som resten af befolkningen, men fru Jelved bakkede os alligevel op i samklang med statsminister Poul Nyrup Rasmussen. Direkte kontakt havde vi efterfølgende med Henrik Dam Kristensen, Jan Pedersen, Anders Samuelson, Else Winther Andersen og Villy Søvnald, som sammen med en række andre gode mænd og kvin-

der på tinge bakkede os op. Tak for denne uvurderlige støtte. Godt 40 millioner kroner har hele moderniseringen og udvidelsen kostet. Det er mange penge. Og selvfølgelig har vi frygtet, at projektet ikke kunne bæres hjem inden for den givne økonomiske ramme.

Under projektet blev rimelige myndighedskrav til arbejdsmiljø (ventilation) og brandsikring fremsat, ligesom vi kunne se, at kontor, køkken og spisestue ville blive dyrere end forudsat, hvis tilgængelighedsmålene skulle opfyldes. Igen trådte **Villum Kann Rasmussen Fonden** til med en yderligere bevilling på 2,5 millioner.

Til indvielsen den 5. juni blev vi begavet med næsten 70.000 kr til kunst. Nogle af gaveløbene går til „Ordkloden“ og endnu en træskulptur af Jørn Rønnau. Et af de gamle egetræer forvandles fra natur til kultur, fra træ til slange, fra figuration til symbol – „Metamorfose“ bliver værkets navn. Men også billeder og anden kunst til de tomme vægge på elevværelserne, i spisestuen og de andre nye eller renoverede rum vil blive anskaffet. Tak til alle som glædede os både ved at være tilstede på dagen, men også ved at støtte os direkte. Tak.

Skolens formand, Sonja Mikkelsen, fik i sin tale sagt tak til alle, som har gjort de nye bygninger – og den større tilgængelighed –

mulig. Arkitektfirmaet, Mogens Hansen og Ingeniørfirmaet, Søren Jensen blev takket for et i alle måder godt samarbejde. Også håndværkerne, som stort set holdt tidsplanen og afleverede et byggeri af høj kvalitet fik ros og tak. Naboernes tålmodighed fik også en tak med på dagen.

Landsdommer Holger Kallehauge, formand for PTU, holdt sammen med byrådsmedlem Hüsseyñ Arac grundlovstalerne, som blev en både tankevækkende og fornem optakt til socialministerens officielle indvielse. At ministeren var stolt over at kunne indvi en tilbygning som den nye værelsefløj, gjorde glæden større for os, som skal leve og arbejde her til daglig.

Forhenværende finansminister, formand for Det Centrale Handicapråd Palle Simonsen gav os en festtale med handicappolitisk bid og humor og sluttede af med en opfordring til os om at deltage aktivt i Det Europæiske Handicapår 2003.

Nogen er nævnt, og nogen er glemt, men alle, som har støttet os direkte eller indirekte, skal vide, at vi skatter jeres støtte og det nye og forbedrede hus, vi har fået, skal vi efter bedste evne passe på. Den glæde elever og kursister direkte har udtrykt i sommer og i efteråret er den bedste **TAK**, vi kan give videre.

Ole Lauth

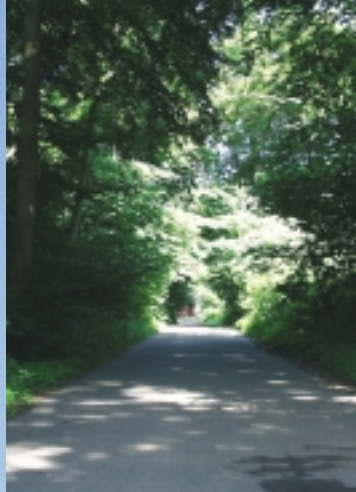

Mursten giver muligheder

af Michael Pedersen

På Egmont Højskolen er den nye værelsesfløj taget i brug. De nye værelser betyder, at dagligdagen for elever med væsentlige handicaps og deres hjælpere er blevet meget lettere.

Den nye værelsesfløj er det første, som en bilist får øje på, når han svinger ind ad indkørslen på Egmont Højskolen. Fløjen fremstår tydelig som ny og moderne. Bag murstenene sørger plads og teknik for, at de nye værelser giver optimale muligheder for mennesker med handicap.

„Der er sket meget i de sidste år på skolen med byggerier, og jeg tror, der vil ske mere. Det betyder, at indretningen bliver endnu bedre“ fastslår højskoleelev Mikkel Smidstrup fra sin kørestol.

Grundlovsdag kunne skolen indvie den nye værelsesfløj. I løbet af sommeren havde en del sommerkursister glæde af de nye faciliteter. Et nyt hold elever indtog skolen i august, og nybyggeriet skulle stå sin prøve. En prøve som eleverne på skolen bedømmer, de nye værelser har bestået med de bedste karakterer.

Skolen for alle

Tankerne bag folkehøjskolen har fra den tidlige start været, at det skulle være skole for alle. På Egmont Højskolen har der altid været en særlig forpligtelse overfor mennesker med handicap. Derfor har tilgængelighed spillet en afgørende rolle gennem skolens historie.

„Det er ikke kun den nye værelsesfløj, men hele skolen der er bygget, så jeg let kan komme rundt“, fortæller Jørgen Halsted på sin pegetavle. Jørgen

har et fysisk handicap og har intet verbalt sprog. Jørgens handicap betyder, at han skal have hjælp til alt praktisk. En hjælp, som den nye værelsesfløj har gjort det lettere for ham at modtage. Det ville være vanskeligt for Jørgen at gå på skolen, hvis ikke den nye værelsesfløj var bygget. Det giver ham mulig-

hed for at få den massive hjælp, som han har brug for.

Selvom hele skolen er tilgængelig mærker eleverne, som har meget brug for hjælp, at den nye værelsesfløj har gjort hverdagen lettere. Det giver mere overskud og energi til at være højskoleelev, når de fysiske rammer er i orden. Set fra en hjælpers synspunkt betyder det, at man bedre kan udfylde dobbeltrollen som både hjælper og højskoleelev.

„De gode forhold giver meget mere overskud til at fokusere på andre ting, end de problemer et lille værelse ville skabe. Det er godt for hjælperne, fordi de får bedre fysiske vilkår at arbejde under. De får meget nemmere ved at koncentrere sig om det, der er vigtigst i rollen som højskoleelev og hjælper“, forklarer Susanne Hjort, som er en af eleverne, der samtidigt er hjælper på højskolen.

Plads er godt

En del af de nye værelser er indrettet til eleverne i kørestol. Værelserne er store og lyse, og der er god mulighed for at komme rundt. For nogle elever betyder det, at de kan klare mange ting selv.

„Der er god plads til at komme rundt, så jeg kan gøre de ting, jeg kan normalt der-

hjemme. Det betyder meget“, siger højskoleelev og kørestolsbruger Agnes Mathiasen. Agnes peger på, at det giver stor tilfredshed at kunne gøre tingene selv. Samtidigt betyder det, at man i højere er uafhængig af sine hjælpere. Det betyder, at hjælperne har en større frihed, og den frihed vil Agnes gerne give til hjælperne.

Den gode plads er altafgørende for arbejdsmiljøet for skolens hjælpere. Det er godt, at der er plads til at være hjælper.

„Det betyder gode arbejdsbetingelser, fordi jeg kan røre mig. Jeg skal ikke hele tiden koncentrere mig om andet. Når jeg hjælper min bruger Vibeke, skal jeg ikke hele tiden koncentrere mig om ikke at gå ind i ting. Jeg kan arbejde mere frit og koncentrere mig om min bruger i stedet for alt muligt andet. Med den ekstra plads kan vi indrette de ting, vi bruger mere praktisk“, fremhæver højskoleelev og hjælper Susanne Hjort.

Alt fra fjernbetjening

I de nye værelser er der installeret teknik, så eleverne kan gøre mange ting fra en fjernbetjening. Det er forskelligt, hvor mange funktioner den enkelte har brug for. Men det giver stor tilfredshed at kunne gøre tingene selv.

„På mit værelse kan jeg lukke vinduet op og i med fjernbetjening. Jeg kan trække persiennen for og åbne døren med samme fjernbetjening. Det er godt, for hvis jeg ikke kunne det, skulle jeg have en hjælper til det. Jeg vil helst kunne klare tingene selv. Men hvis det var nødvendigt at have en til at gøre tingene for mig, så måtte jeg jo leve med det. Men det optimale er jo at kunne gøre tingene på egen hånd“, mener Mikkel Smidstrup.

For de fleste er det en selvfølge, at man kan åbne og lukke sin dør. For mennesker med handicap er den frihed ikke en selvfølge. Agnes Mathiasen nyder friheden, som døråbneren giver.

„Jeg bruger den elektriske døråbner, det er en befrielse at kunne åbne døren. Gik jeg her før den nye værelsesfløj kom, skulle jeg have nogen til at åbne døren for mig. Og jeg

skulle have mere hjælp. Jeg klarer mig godt, når jeg kan åbne døren, tænde lyset og lukke vinduet op selv“, fortæller Agnes Mathiasen.

Liften kommer rundt

De store værelser er lavet med loftlift, som kan komme rundt over hele værelset. Loftliften er et hjælpemiddel, som betyder, at man flytte en kørestolsbruger og samtidigt undgå selv at løfte. I modsætning til gulvlift er loftliften fastgjort på skinner lige under loftet. Det betyder, at man ikke skal køre rundt med en lift på gulvet. Et sindrigt system betyder, at en del af loftliften automatisk kan køre ud på det badeværelse, der hører til værelserne. Det betyder, at der kun behøves en loftlift for at komme fra sengen ud på badestolen eller toilettet.

„Lofliffen er nem at bruge, fordi den kan komme rundt over det hele på værelset og badeværelset. Det ville være noget bøvl med en almindelig lift. Det ville være hårdere for mig som hjælper, og jeg har ikke lyst til at ødelægge min ryg allerede nu“, fastslår højskoleelev og hjælper Ronnie Pedersen.

Lofliffen gør hverdagen lettere for begge parter. For brugeren betyder liften, at man undgår en del ubehag i hverdagen.

„Det minimerer jo tiden en person hæn-ger i en lift, som ikke er så behagelig at være i. Vi har som hjælpere selv prøvet at hænge i en lift, for at se hvordan det var, og når man har en loflift, der kan køre overalt i rummet hurtigt og effektivt, så sparer man en masse tid, som man så kan bruge på noget andet, der er sjovere“, siger Susanne Hjort.

At lære det svære

Egmont højskolens elever har mange forskellige fag. Men ud over undervisning lærer de elever, der enten er hjælpere eller brugere, en masse, som de kan bruge fremover. De lærer det svære håndværk at modtage og give hjælp. For brugerne betyder det, at det fremover vil blive lettere at håndtere en hjælperordning.

„Jeg har lært mange ting om at modtage hjælp hernede. Hvis jeg engang skal have

hjelperordning, ville det da være dumt ikke at bruge det, jeg har lært her. Jeg suger erfaringer til mig fra alle dem, jeg er sammen med hernede. Jeg tror, det engang vil gøre mig til en god arbejdsgiver“, siger Mikkel Smidstrup.

En del unge med handicap kommer på Egmont Højskolen, før de får hjælperordning. Højskolen er et ideelt sted at ruste sig til opgaven som bruger af hjælperordningen. For Agnes Mathiasen er livet med hjælperordning måske lige om hjørnet.

„I København bruger jeg hjemmehjælp, men her på Egmont har jeg haft en hjælperordning. Jeg vil søge om hjælperordning, når jeg skal hjem herfra“, fortæller Agnes Mathiasen.

Hjelperne lærer også en masse, som vil ruste dem, hvis de har lyst til at være hjælpere fremover. Både for Susanne Hjort og Ronnie Pedersen er det ikke en fremmed tanke, at de måske bliver hjælpere i en privat hjælperordning. De mener begge, at Egmont Højskolen har givet en ballast, som de kan bruge i et kommende arbejde. Samtidig er de klar over, at de fysiske rammer i et privat hjem næppe er så gode som på højskolen. De vil tænke tilbage på Egmont højskolen som et sted med plads til alle, også til mennesker med væsentlige handicap. ■

Juli

Denne sommer har vi måttet aflyse 2 sommerkurser p.g.a. manglende tilmelding. Til gengæld er der mange kursister i de andre uger. Youth 2002, som er et helt nyt tiltag er beskrevet af Henrik her i årsskriftet. Kurset varer 2 uger, og den sidste uge får de følgeskab af Ungdomskredsens „Sommersjov i Hou“. De nye værelser og den nye spisesal står sin prøve med 140 kursister. I uge 30 er det RYK som fylder huset med 126 kursister. PTU slutter rækken af sommerkurser af, inden vi igen skal sige velkommen til et hold efterårselever. ♦

August

Knap er værelserne tømt, før de første 70 elever ankommer til den første kursusuge, nemlig introduktionsforløbet for hjælpere og brugere. Søndag den 11. august tager vi imod de sidste 56 elever. Heraf kommer 6 fra Sydafrika, Ghana og Uganda, 2 fra Nepal og 4 elever fra Japan.

Introugen starter med et skoleløb, hvor eleverne får de vigtigste praktiske oplysninger fra kontor, køkken, pedel og HHA. De

præsenteres for reglerne i hallen, og sidst men ikke mindst skal de fotograferes. I år får de desuden en Egmont-quiz, som kan besvares ved at gå en tur på hele området. Hans Otto introducerer reglerne for brugen af EDB-lokalerne. Alle elever vælger 3 linier, som de gerne vil præsenteres nærmere for, inden de laver deres endelige linievalg

Modulfagsmesse er efterhånden et fast indslag i introugen, og med 126 elever er der mange fag på banen. Ind imellem de hårde facts bliver der tid til en sangaften, underholdning ved „Slupkoret“, et mandskor fra Ebeltoft, som synger sømandsviser. Foredrag ved Bent Lomholt om det at fortælle en god historie.

Fredag er den store idræts- og konkurrencedag, hvor bordgrupperne skal kæmpe mod hinanden. Der kæmpes bl.a. i badminton, bordfodbold, pustedart, computerspil, skak, boccia og beachvolley, og hver elev har valgt mindst 3 discipliner, hvor de skal repræsentere gruppen. Der er gang i den, og hele dagen heppes der og gisnes om det endelige resultat, som offentliggøres ved festen om aftenen. Weekenden bruges til at få sovet ud, bearbejde de første indtryk og lade op til resten af opholdet, som mandag morgen starter med den almindelige undervisning.

De sidste par uger af august bruges til at finde ind i Egmont Højskolens rytme og komme godt i gang på linierne og modul-fagene. I fællestimerne starter Ole „den uendelige historie“, lærere og hjælpelærere laver højskoleaften – også den aften, hvor baren indvies, og der er foredrag om kost og ernæring, Ole snakker om demokrati på Egmont Højskolen, og måneden slutter af med en tangoaften.

Globalinien tager et par dage til Samsø for at ryste danske og udenlandske elever godt sammen. Enkelte uger dette efterår vil der være et tema for morgensamlingerne, og vi lægger hårdt ud med kærligheden, som bliver præsenteret gennem bibelen, musik, digte, kunsten og litteraturen. Vi siger farvel til Bettina, som har været hjælpelærer i 3 år, og vi ønsker hende held og lykke med studierne. Til gengæld siger vi velkommen til 4 nye lærerkolleger, som skal vikariere dette skoleår. Nina på Medie, René på Idræt, Johannes og Connie på Sejlads- og Friluftslinien. Vi siger også af og til goddag og velkommen til gæster i huset, og Handika og FNUG er de første grupper, som gæster os her i august. ♦

Europæisk sommer på Egmont

af højskolelærer Henrik Broch-Lips

Imagine all the people – living life in peace
- John Lennon

I sommer deltog Egmont Højskolen i det europæiske ungdomsprojekt Youth2002, og derfor havde vi samlet 45 unge entusiaster fra 27 lande til at diskutere Europas fremtid. De skrev samtidigt et udkast til en eventuel kommende EU-forfatning, og i den forbindelse foreslog nogle af de mere kreative deltagere, John Lennons legendariske og optimistiske sang „Imagine“, som ny grundlov for EU.

De mente „at det kan godt være, at drømmen om et fredeligt Europa med lige ret for alle er en utopi, men forsøget skal i al fald gøres“. Mange af især de nordeuropæiske deltagere var meget enige i kritikken fra EU-modstanderne om manglende åbenhed og respekt for forskellighed i den europæiske Union. De fastslog: „Det er derfor vi er her! For at gøre noget ved det!“

Youth2002 var et gigantisk projekt med 1000 deltagere fra 33 forskellige lande, der involverede 13 højskoler i Danmark. På Eg-

mont Højskolen var det især sociale rettigheder og sikring af de udsatte grupper i samfundet, der prægede de mange intense og heftige diskussioner, der udspandt sig dag og nat i de 14 dage, som kurset varede.

Det var helt sikkert nogle inspirerende og tankevækkende uger, og som lærer var det interessant at opleve, hvor vanskeligt især de østeuropæiske deltagere havde ved at forstå den frie rolle, højskolelæreren indtager i Danmark. Vi havde for eksempel inviteret Rasmus Bjerre fra Globale Rødder til at provokere. Det gjorde han – med et smil på læben – ved at opfordre de unge til at smide med brosten og forkaste forfatningsarbejdet, fordi hans erfaring er, at vold desværre virker i vort demokrati.

Det fik bogstavelig talt de lettere chokerede deltagere op af stolene.

Da vores deltagere havde færdiggjort deres forslag til indholdet af en ny EU-grundlov, blev to delegerede og en hjælper sendt af sted til Rønshoved Højskole, hvor de hele natten sammen med andre delegerede fra andre højskoler sammenskrev et fælles forfatningsforslag. Det blev næste

morgen sendt til repræsentanter for det europæiske konvent i Bruxelles – live!

Håbet er nu, at de udskældte EU-politikere og embedsmænd bruger notatet til mere end blot at tørre deres hænder i!

*You may say I'm a dreamer
But I'm not the only one,
I hope some day you'll join us,
And the world will live as one
– John Lennon*

Til Sommersjov i Hou!

af Peter Overgaard

I uge 28 i det herrens år 2002 pakkede jeg kufferten og drog af sted til Egmont Højskolen i Hou, hvorfra jeg havde fået indbydelse til et spændende kursus med titlen „Sommersjov i Hou.“

Da jeg ankom, var min kvikke hjælper, Claudia, allerede på pletten, og det var bare skønt, for hun og jeg har været sammen rigtig mange gange tidligere og kender derfor hinanden ud og ind.

Mandag aften hyggede vi os alle sammen, sagde „HEJ“ og „goddag, hvordan har du det?“ eller „Hvad hedder du?“ til hinanden.

Nogle af de andre kursister kendte jeg i forvejen, men der var også en del nye, som jeg hurtigt lærte at kende.

Kurset varede en uge, og hver eneste dag var vi på sjove og spændende oplevelser i naturen. Hyggeligt var det, da vi en dag nede i skoven grillede vores aftensmad over bålet. Uhm, hvor det smagte herligt. En anden dag havde vi besøg af en mand fra noget, der hedder „Eventyrenes klub“, han holdt, et blændende godt og særdeles levende fore-

drag om den store ø Grønland. Ja, han gjorde det faktisk så godt, at jeg næste følte, jeg selv havde været deltager i deres rejse dertil. Vinsmagning var der skam også tænkt på, idet vi en aften fik besøg af en superfrisk gut fra en forretning i Odder, som fortalte meget spændende om de forskellige vine.

En dag sagde jeg straks „Ja tak“ til at komme op i toppen af et højt træ, for det er bestemt ikke hverdagskost for min spasserkrop at opleve verden i en vinkel på 6-7 meter over havets overflade. Opstigningen foregik ved hjælp af en lang rappelleline med en sele, som blev spændt godt og solidt omkring mine ben og krop, hvorefter 4 mennesker styrede mig sagte op og ned fra træets top. Ja, jeg følte mig helt vægtløs og dejlig afslappet og var ikke spor nervøs, så hvem ved!! Måske bliver jeg engang med tiden en meget berømt spasser-bjergbestiger. Det vil jeg tage op til overvejelse. IN-TET ER UMULIGT, VEL? At sove på spejdermanér blev der også mulighed for, så I kan tro, jeg nød at ligge dér i min sovepose og kikke på nattehimmels store og små stjerner, selv om klokken var 2 om natten, da jeg kravlede i posen. Det er bare lækkert at ligge

og mærke myrerne kravle hen over sig, ligesom det er ubeskriveligt smukt og stemningsfuldt at se solen stige op bag horisonten og hilse mig „God morgen“ med sine stærke, lyse farver.

Ja, hvad er vel et sommerkursus uden mad og drikke, for uden dette fungerer helene ikke, siges der jo i et ordsprog, og madden vi fik, sagde bare SPAR TO til alt hver dag. Altid lækker og veltillavet, så til jer i køkkenets superelitetropp siger jeg tusinde tak for hver eneste mundfuld, der skred ned i min mave, for det smagte altid særdeles godt. UHM, endnu engang.

Med disse mange ord vil jeg gerne sige „TUSINDE TAK FOR ET SUPERGODT OG SPÆNDENDE SOMMERKURSUS“ til både elevforeningen og højskolen. Jeg glæder mig allerede til at komme igen forhåbentlig til næste år.

NB: Skulle der eventuelt være nogle læsere, som endnu ikke har været elev eller sommerkursist på Egmont Højskolen, kan jeg varmt anbefale jer at pakke rygsækken og tage af sted. Jeg garanterer for, at I aldrig kommer til at fortryde det! ■

September

Vi går nu ind i en forholdsvis rolig måned, hvor den daglige rytme kun brydes af en uges studietur. Inger Høy inviterer eleverne til dans og step, og begge dele er der stor interesse for. Rækken af fællestimer starter med Henrik Høgh Olesen, professor i psykologi, som fortæller om angsten for det ukendte. Jørgen Husted fortæller om begrebet værdighed, og Bente Kloppenborg varmer op til det at rejse. Bertil markerer årsdagen for terrorangrebene på World Trade Center ved en morgensamling, og et morgensamlingstema er penge. Friluftslinien tager på sejltur og alle ønsker god vind. Der er kommet gang i festudvalget, og et par dage før studieturen afholdes en Turistfest med flotte udklædninger.

Der er i år 4 studieture, som eleverne kan vælge imellem: Berlin, Poznan i Polen, Bruxelles og en friluftstur til Sverige. Desværre bliver sidstnævnte ikke til noget, men med få flytninger kan de 3 andre studieture gennemføres. Der har været fordele og ulemper ved alle 3 rejsemål, men alt i alt har alle haft en god uge. Efter studieturen fortæller de udenlandske elever fra Globallinien om sig selv. Personalet har ikke haft tid til den årlige sommerfest, men her sidst i september får vi Linda og Laila til at passe huset og drager ned på cafeen i Hou for at spise lidt god mad. ♦

Oktober

Vi afholder Ulandskursus, hvor Globalliniens elever deltager sammen med kursis-

ster udefra. Thyge Christensen kommer og fortæller eventyr fra Burkina Fasso. Der er også kulturuge i Hou, og derfor får vi lokket Mads Vinding og Jacob Fischer til at spille for eleverne en fredag eftermiddag, da de alligevel skal spille i Gosmer Kirke om aftenen. Det bliver en flot koncertoplevelse. Sognepræst Lars Tjalve stiller spørgsmålet „Kan man skrive Guds biografi?“, og musikholdene laver koncert som afslutning for denne periodes modulfag. Der vælges nye fag, inden eleverne sendes hjem på efterårsferie. P-rummet skal bygges om i efterårsferien, så der pakkes i kasser. Det samme gør kontoret, som nu endelig kan flytte over i deres nye lokaler.

Ikke alle kan tage hjem på efterårsferie, så vores afrikanske elever skal på kursus her på skolen de første par dage, men herefter skal de være i Ole og Annies sommerhus i Ertebølle, mens huset fyldes af tillidsfolk, som skal deltage i DHF's kongres. 240 gæster, som alle kan bo og spise på højskolen i modsætning til tidligere år. De praktiske afdelinger har travlt hele ugen, og søndag, da eleverne vender tilbage, er alt igen på rette plads. Ole, Jens Bork og Sonja Mikkelsen har i samme periode været en tur i Japan sammen med Yutaka.

Vi starter op med nye fag og mange nye gæstelærere. Elever og lærere har travlt med at forberede underholdning til elevstævnet. Lars Sørensen har fået en gammel drøm opfyldt om at lave en Egmont udgave af en Morten Korch-film. Ambitionsniveauet fejler ikke noget, så der læses manuskripter, øves og filmes i den helt store stil. Alligevel får eleverne tid til en rollespilsfest, hvor Brian og Vibeke er brudepar og resten får rollerne som gæster. I fællestimerne er der besøg af bevægelsen „Attac“, Johannes holder oplæg om TV og P. C. Asmussen fortæller om Krop og komik. Den sidste fællestime inden elevstævnet er der generalprøve på elevernes underholdning. ◆

Fortid sætter fokus på nutid og fremtid sættes i relief

af Hanne Klitgaard Larsen, elev i 1969

Elevstævnet den 1.-3. november 2002

Det er blevet en nytårstradition at læse Egmont Højskolens årskrift, hvor jeg i de senere år bl.a. har hæftet mig ved, at elevforeningen har udviklet sig til at blive en vigtig del af skolens ansigt såvel udad som indad til. Jeg beslutter derfor, at jeg vil deltage i år, selvom det er 33 år siden, jeg selv var elev på skolen.

Forventningsfuld møder jeg op, ser mange kendte ansigter fra både fortid og nutid, og trods der ikke var nogen elever fra min egen årgang, er der folk, der har været elever på skolen helt tilbage fra starten af de første årgange. Jeg møder bl.a. en cerut rygende gråhåret kvinde med guldørenringe fra årgang 1966. Der er noget ved hendes mimik og alternative kropssprog, som vækker minder fra fortiden. Det er jo Bente fra Esplanaden (gammel barneskole for mennesker med handicap i København).

Hurtigt er vi inde i jargonens fra dengang, hvor hun fortæller, at når de mest mobile handicappede kørte med bus og skulle af

ved Esplanaden sagde de altid: „Vi skal af ved Hotel De Skavank“. De fine damer i bussen spurgte ofte: „Er det et spisested, hvor man spiser godt?“. „Ja“ sagde vi, og Bente fniste.

Når livet frisættes

Når jeg er sammen med mange handicappede, får jeg det ligesom, når min far fortæller om hans mange uforglemmelige stunder, når han deltager i årsmøderne i Skorstensfejer-lauget. Selv nu, hvor han er pensioneret, mødes de stadig hvert år, og deler oplevelser og erfaringer med faget og forsøger at holde dets gamle traditioner i hævd.

Et elevstævne kan også være en mulighed, hvor vi sammen med andre handicappede kan holde handicapfaget i hævd og glædes over, at vi gennem vores historie har kæmpet for bedre vilkår. Tydeliggøre for hinanden at vi bør være stolte over de kampe vi har vundet, glædes over at vi er nogle gode solide liv, der har overvundet mange prøvelser. Vi har oplevet hård kuling, hvor det har kostet både frisuren, et par tårer og nu og da et par flade dæk, men vi er her stadig og har ikke tænkt os at opgive kampen

for et mere solidarisk samfund. Jeg ser os som et forfriskende og livsnødvendig bud på den variation på menneskeracen, som er en forudsætning for, at livet frisættes på sunde og mangfoldige måder. Vi lyser op i et gadebillede, som har brug for en kontrast til den strømlinende, hektiske og fremadstræbende normalitet. Vi er her for at forpligte og appellere til større hjælpsomhed og solidaritet i en kultur, hvor ingen skal have nok i sig selv. Vi skal være stolte af, at vi er en af årsagerne til, at livet aldrig får lov at falde sammen og kede sig. Med vores alternative kropssprog og skæve vinkler til tilværelsen, går vi til livet, og beviser livets generøsitet. Med mine 50 år i handicapfaget siger min erfaring mig, at vi har ingen grund til at bøje nakken og være flove over vores skæbne. Ingen er forpligtet ud over egen evne, blot har vi en pligt til at udfolde dem, vi har. Derfor fryder det mig at tilhøre en gruppe, der måske nok er stækket på vingerne, men dog har fløjet og set mulighedernes fantastiske landskaber.

En ny underholdningsgenre

Efter en lækker vegetarmiddag tager jeg opstilling i første parket for ikke at gå klip af underholdningen. Det starter i bedste Morten Korch stil, hvor højskolens lærere hensætter tilskuerne i den rette landlige idyl i et overskueligt univers, hvor man næsten kan lugte

komøg. Filmen „*Striden om Storkegrunden*“ har et persongalleri, der er til at overskue, ingen tvivl om hvem der er skurken og helten. Her spilles den egoistiske godsejer af Ole Lauth, hvor han i solidaritet med rollen har gemt sine fire hår på elleve rækker under en myndig stråhat. Filmen er godt lavet og har en forrygende selvvironisk distance til Korchs univers, hvor lydsidens styrke taler for sig selv.

Da det ikke er empati og lysten til at fravige egne interesser, der præger godsejeren må der selvfølgelig tages hårde midler i brug for at få ham på bedre tanker. Filmen glider derfor over i elevernes teaterstykke, hvor tilskuerne pludselig ledes igennem et univers, som minder om en gensplejsning af et grotesk billede af Michael Kwium og den traditionelle revy-genre. Et af højdepunkterne er selvfølgelig at få den egocentriske godsejer holdnings-masseret. Det er et forrygende spil, da en superspaster som hjernekirurg går i gang med at operere godsejerens hjerne. Under den voldsomme operation ryger kirurgens pandespejl af h... til, og der må tre dybe snit til i godsejerens hjerne for at ændre hans adfærd, så den kan blive præget af værdighed, myndighed og solidaritet.

Efter flere muntre teaterindslag, hvor tilskuerne også inddrages, glider teateret tilbage i filmen, hvor vi så får en ende på hi-

storiens. Tilskuerne får nu bevis for, om et kirurgisk indgreb i hjernen af en spastiker virkelig kan bære frugt. Godsejeren er blevet helt menneskelig i sin adfærd, og han lader nu sin datter få den, hun elsker, selvom han ikke ejer æg til sit salt.

En sådan gensplejsning af film- og teatergenre er vist aldrig set før og må få enhver dogme bror/søster til at gå hjem og lægge sig. Egmont Højskolen har skabt sit helt eget unikke trend indenfor underholdningsbranchen. Selv den cigarrygende Ålbæk fra Zentropa må kunne se, at her er et helt nyt og uopdyrket marked.

Dobbeltgænger

Ifølge programmet skulle Jørgen Lenger fra Muskelsvindfonden komme og tale om nedskæringer på det sociale område. Desværre var han syg, men ingen problem når han har en dobbeltgænger. Bortset fra at Jørgen Lenger bærer briller, har lidt mere hår på hovedet og ikke ved hvor kaffen står, var ligheden med Ole Lauth slående.

Ole sætter tilhørerne lidt ind i Mor Danmarks husholdning og præsenterer os for en ny måleenhed. Vi ved alle, at der går 100 centimeter til en meter, og der går 1000 gram på et kilo, men vi vidste ikke, at der går 1000 \$77 brugere på en milliard.

Vi ved til gengæld godt, at handicappede fører en livslang kamp for at få et samfund til at indse nødvendigheden af behov for støtte på en værdig måde. En af de livs storme, som bl.a. kan udløse sved, tårer og tab af frisuren, men aldrig få lysten til kampen for en bedre tilværelse til at forsvinde.

Generalforsamlingen

Enhver forening skal selvfølgelig også have sin generalforsamling. Denne blev afviklet og var så dejlig fri for ukonstruktive anklager og misundelsesdramaer.

Hensyn og overbærenhed

Elevstævnet er et stort arrangement, hvor både pedeller, køkken- og rengøringspersonale, lærere samt en gruppe af frivillige hjælpere gør en fantastisk indsats for at få det til at glide. Jeg var forundret over, at det hele tiden lykkedes. Trods stress og et avanceret opbud af elektroniske køretøjer, der dannede prop i diverse døråbninger, kom der ikke et eneste ondt ord. Vi skiftedes til at vente og tog hensyn, selv da vi på slunkne maver tog opstilling udenfor den store hal for at komme til festmiddagen.

Det var godt at mødes, værne om traditionerne og bekræfte hinanden i, at handicapfaget er værd at sætte i hævd.

På gensyn næste år! ■

November

Der kommer rigtig mange til elevstævne i år, men alligevel forløber alt planmæssigt, og endnu engang en stor tak til elevforeningens bestyrelse for det flotte arbejde.

Vi haster videre i novemberprogrammet, hvor de japanske elever står for en rigtig flot aften om Japan. Et lille udvalg af lærere holder oplæg om Globaldagen, som løber af stablen om et par uger. Mange elever tager til Århus for at se „Gøgereden“, og eleverne får tid og kræfter til endnu en fest – Halloween. Vi er så småt begyndt at forberede eleverne på den kommende teateruge, og vi har sendt elevernes stikord til Karl Henrik, som skal være instruktør.

Karin laver en sangaften i Lillesalen, dejligt at synge dér fremfor i vores nye spisesal. Christian Bach Friis holder oplæg om globale dilemmaer, som optakt til Globaldagen. Eleverne vælger sig ind på forskellige emner, fx Terror, Miljø, Det gode liv og Samhandel/nødhjælp. Dagen skulle rundes af med Natur og Ungdom, som skulle fortælle om mødet i Johannesburg, men det måtte desværre udgå p.g.a. sygdom. Egmont Højskolens bestyrelse holder møde, men må vente lidt på de sidste, da mange

er fanget i den store ulykke nede ved Vejle. Mange elever må også udskyde hjemrejsen til den forlængede weekend.

Tirsdag morgen mødes vi igen til tema-uge. Vi skal spille Woyzeek, et gammelt stykke, som Karl Henrik har tilpasset Egmont Højskolen med inspiration fra en opsætning på Betty Nansen Teatret. Grupperne er klar: Skuespillere, dansere, musikere, scenografer, videofolk, PR-holdet, cafegruppen, lyd og lys, gøglerne og kostumegruppen. Det bliver en forrygende uge, hvor alle knokler. Det er et svært stykke, svær musik, mange kostumer, og ind imellem er der også nogle, der hænger med hovedet eller er sure. Alt det kan vi følge med i gennem PR-holdets daglige informationer

via video og vægaviser. Cafegruppen har investeret i en pølsevogn, som bliver det store samlingspunkt. Energien holdes oppe ved en krig mod gøglerne, så hver dag sin lille historie. Lørdag eftermiddag kl. 17:00 er vi klar til at spille for forældre og venner, som er inviteret i dagens anledning. Inden stykket starter, underholder Ole gæsterne, mens eleverne får de sidste detaljer på plads. Det bliver en flot forestilling, som alle kan være stolte af. Efter forestillingen er der middag og hygge, og enkelte gæster vælger at overnatte og tage hele festen med. Inden julen for alvor sætter alting på den anden ende, holder Anne Marie Buur og Peter Mikkelsen fællestime om tjenester og bjørnetjenester, og et lokalt band laver Bob Dylan koncert. Nogle elever ser „Fluerne Herre“ i teatret, og måneden må sluttes af med en fest. Der ansættes nye hjælpere til efter jul.

Elevstævnet 2002

af Jens Bork, formand for Elevforeningen

Der var igen i år meget stor interesse for stævnet, der foregik i weekenden den 1.-3. november. Mere end 400 mødte frem og gjorde weekenden til en fantastisk oplevelse i fællesskab med stævnedeltagere og skolens elever og personale. Ved stævnet glædede vi os til at vise de nye byggerier frem. Siden stævnet sidste år er den nye supermoderne elevfløj blevet færdig og indviet, udvidelsen af spisesalen er også færdiggjort. Begge byggerier blev godt modtaget af stævnedeltagerne. I weekenden, hvor vi var mange mennesker, kunne vi mærke, at udvidelsen af spisesalen betød meget for afholdelse af stævnet. Der var pludselig god plads til alle, selv om vi var mange mennesker.

Fredag eftermiddag startede vi med ankomst og indkvartering. Der var run på med det samme. Mange stævnedeltagerne kom allerede fredag, da det er rart at være med hele weekenden og deltage i alt det spændende, der var arrangeret.

Fredag aften havde elever og personalegruppen lavet en rørende Morten Korchinspireret film „Striden om Storkegrunden“.

Efterfulgt af et supplerende teaterstykke, der vil blive husket i lang tid både af de, der medvirkede men også af de, der så den. En

utrolig flot præstation instrueret af lærer Lars Sørensen.

Efter forestillingen havde vi fået Duo La Fontaine til at komme og underholde. Det er første gang, vi har Duo La Fontaine til at spille for os, og det var en stor succes.

Lørdag formiddag havde vi vores ordinære generalforsamling. Der var fremmødt ca. 50 medlemmer. Generalforsamlingen forløb uden problemer med en god og seriøs debat.

Lørdag eftermiddag havde vi hyret udviklingschef i Muskelsvindfonden **Jørgen Lenger**, fhv. MF, til at holde foredrag, men ak, om formiddagen ringede han og meddelte, at han var syg og ikke kunne komme. Ole Lauth sprang til som foredragsholder, hvor temaet blev „hvad kommer den nye sociallov til at betyde for de, der er afhængig af overførselsindkomst?“ Der var stort fremmøde til det spændende foredrag.

Lørdag aften var der traditionen tro den store festmiddag, hvor der blev uddelt årgangspokaler til jubilarene.

Der blev arrangeret Amerikansk Lotteri, hvor hovedgevinsterne er to uge-ophold i feriehusene.

Lissi, køkkenlederen havde fuldstændig styr på tingene; maden var perfekt. En stor tak og ros til køkkenet.

Efter middagen havde vi fået bandet Bactus All Stars til at underholde. De sørgede for, at aftenen blev en særdeles fornøjelig aften til langt ud på de små timer.

Søndag var der hjemrejse.

Elevforeningen ønsker hermed at sige tak til de 45 frivillige hjælpere, vi fra elevforeningen havde med. Uden deres store indsats havde arrangementet ikke været så vellykket. Elevforeningen håber, vi må trække på jer igen til næste år.

Elevforeningen ønsker også at sige tak til Egmont Højskolen for det utroligt flotte samarbejde i forbindelse med stævnet. ■

Jubilarer

35-års jubilarer
Marianne Jensen,
Ebbe Smidt Nielsen.

30-års jubilarer
Peter Frederiksen, Johnny Højtoft,
Finn Kristensen, Jørgen Præstno

20-års jubilarer
Carl Otte Bendixen, Lars Bomholt, Søren Gerrit, Peter Hjort, Allan Kempf, Marianne Nielsen, Peter Overgård, Susanne Thorø Pedersen, Martin Sørensen, Jan Fogh, Pia Christensen, Tove Jacobsen, Jørn Skov Hansen, John Kingo Johansen, Anne Mette Grøndal, Torben B. Nielsen.

15-års jubilarer

Ulla Iversen, Bo Pallesen

10-års jubilarer

Lone Bech, Kaj Follmann, Mikkell Frederiksen, Kathe Højbjerg, Henrik Jappe, Tim Juul Jensen, Finn Andersen, Lasse Tryon.

5-års jubilarer

Niels Henrik Andersen, Lars Nekolaj Hansen, Mikkell Larsen, Rikke Larsen, Jens Lundsbo, Rikke Mortensen, Anne Marie Rasmussen, Dorthie Gosvig, Dirk Rønne.

Ansatte jubilarer

Anette Bjerregaard - 30 år
 Jytte Sørensen - 20 år
 Birgit Mikkelsen (hha) - 20 år
 Jes Madsen (pedel) - 10 år

Siden Sidst

af Jens Bork, formand for Elevforeningen

Elevstævne 2003: Stævnet vil blive arrangeret i weekenden den 1.-3. november 2003. For at være sikker på at huske weekenden sæt kryds i kalenderen med det samme. Vi er så småt begyndt at planlægge stævnet.

Busrejse: Elevforeningen vil igen i 2003 prøve at arrangere en bustur. Vi har ikke i skrivende stund besluttet, hvor turen skal hen. Turen vil blive arrangeret i maj-juni 2003. Turen vil blive arrangeret med liftbus. Så snart Elevforeningen har noget klar angående turen, vil der blive sendt materiale ud til foreningens medlemmer.

Flyrejse: Elevforeningen vil igen i 2003 arrangere en flytur. Vi har endnu ikke planlagt, hvor turen skal gå til, men det finder vi ud af. Vi satser på at skulle af sted i august. I det nye år går vi i gang med at planlægge turen, og så snart vi har noget klar, bliver det sendt ud til foreningens medlemmer.

Sommersjov: For fjerde år i træk vil Elevforeningen i samarbejde med Dansk Handicap Forbunds Ungdomskreds arrangere sommerkursus. I 2003 vil kurset blive arrangeret i uge 28, planlægningen er i fuld gang,

der er igen lagt op til en utrolig spændende uge.

Den Lille Grønne: Du opfordres hermed til at sende et eller flere indlæg til Den Lille Grønne, der udkommer i juni måned 2003. Har du en oplevelse fra din hverdag, eller en spændende oplevelse i forbindelse med højskolen, vil vi gerne du fatter pennen og sender det til Elevforeningen. Du har tiden – vi har bladet, så lad os få et samarbejde i gang. Materiale til Den Lille Grønne sendes til: Jens Bork, Vestervænget 39, 7323 Give. Senest den 1. maj 2003.

Internet: Elevforeningen har haft sin egen hjemmeside i et stykke tid nu. Vi kan konstatere, at hjemmesiden bliver flittigt benyttet, hvilket er meget glædeligt. Elevforeningens hjemmesideadresse er:

<http://elevforening.egmont-hs.dk/>

Derfor opfordrer vi dig til at prøve den, når du skal have gang i computeren her i juleferien.

Egmont Højskolens Elevforening ønsker foreningens medlemmer, elever og lærere og personale på Egmont en rigtig god jul og på gensyn igen i det nye år. ■

Elevforeningens bestyrelse

Jens Bork, formand, medlem af skolens bestyrelse ..... 75 73 19 95 • 20 46 25 72
Vestervænget 39, 7323 Give ..... jbork@post2.tele.dk • fax 75 73 99 95

Wilton Jensen, næstformand, medlem af skolens bestyrelse
Bakkedraget 8, 7490 Aulum, ... 97 47 15 35

Jørn Skov Hansen, kasserer
Museumsparken 36, 6623 Vorbasse 75 33 34 74

Claudia Jensen
Spøtrupvej 6 A, 8300 Odder ..... claudiajensen@mail.dk

Rene Hansen
Hans Knudsens Plads 1, Bolig 554, 2100 København ..... 39 29 80 65 • 23 44 71 36

Claus Krogh
Gråbrødretorv 4, 1.tv., 1154 København K

René Schou, elevholdsrepræsentant 2002
Strandgade 14 B, st.th., 4230 Skælskør 58 19 28 25

Tina Laursen, 1. suppleant
Idrætsallé 43, st.tv., 9800 Hjørring ..... tina@mtbl.dk • 98 92 74 27

Lone Andersen, 2. suppleant
Tøjhushavevej 4, kld.th., 8900 Randers 86 40 30 67

Johnny Jensen, elevholdssuppleant 2002

Foreningens kontakt på Egmont Højskolen

Ole Lauth (forstander) og Karin Busk
Villavej 25, Hou, 8300 Odder (e-mail: mail@egmont-hs.dk) 87 81 79 00

Elevstævne på Egmont

af Peter Overgaard

Fredag den 1. november 2002, hen på eftermiddagen, suste jeg endnu engang til Hou, til elevstævne på Egmont højskolen.

Der var som sædvanligt stor forvirring, fordi rigtig mange gamle elever myldrede ind, for hvor skulle vi bo, og meget andet blev der spurgt om, men det havde Jens og hans dygtige stab naturligvis rigtig godt styr på. Det imponerer mig hvert år, at vi alle får en seng, en madras eller et gulv at sove på. Det er virkelig en stor kryds og tværs opgave for bestyrelsen, men de tager det altid med store smil og i roligt tempo. Også når vi som denne gang, var op mod 550 personer. BRAVO! BRAVO!

Da alt det med indkvarteringen var klarret, gik det videre slag i slag, og klokken 20:00 blev der på scenen i den store hal blændet op for „ALLE TIDERS“ revy leveret af skolens lærere og nuværende elever, som bare gav os en rigtig god oplevelse sådan for fuld udblæsning. Efter en god og veloverstået nattesøvn + den lækre morgenmad lørdag mødtes vi så til en saglig og spændende generalforsamling kl. 10:00,

hvor rigtig mange interesserede var kommen ud af dynerne eller soveposerne for at være med. Først lyttede vi til Jens' (formandens) beretning om, hvad der var sket af stort og småt i Elevforeningen siden sidste generalforsamling, og om hvad der påtænkes af aktiviteter i det kommende år, især omkring ønsker om kommende rejser, hvor der kom flere gode forslag til bestyrelsen at arbejde med. Ved valget til bestyrelsen blev tre personer genvalgt og en ny kom ind. Det var min hjælper på stævnet, Claudia Jensen, som er en pige med mange meninger og ideer, så jeg tror, hun vil være dygtig til det arbejde. De to nye suppleanter, som vi valgte, er også piger med pep i, så vi får sikkert også noget godt fra dem, er jeg ikke i tvivl om. Som afslutning på generalforsamlingen og i foredraget om eftermiddagen, som Ole Lauth overtog, fordi den bestilte foredragsholder var blevet syg, fortalte han om fremtidsplanerne for skolen og om, hvordan de store besparelser i det danske samfund især kommer til at ramme os handicappede. Godt suppleret af skolens bestyrelsesformand Sonja Mikkelsen. UHA! UHA: Det bliver bestemt ikke rart, for det kommer til

at gøre særdeles ondt især på hjælperområdet.

Kl. 17:00 kom det store øjeblik, hvor alle vi jubilarer samledes inde ved Ole Lauth til en lille mundskænk og en snak om, hvad vores ophold på Egmont Højskolen har betydet for os i tiden efter frem til i dag. Det var 20 års jubilæum, jeg fejrede, og vi var 15 fra mit hold, der var troppet frem til elevstævnet. Det var flot, synes jeg. Det betød da også, at vi ved festen lørdag aften iberegnet vores hjælpere fyldte et helt bord. Apropos festen; Ja, den var bare god med masser af dejlig, lækker mad, superfin musik og hyggeligt samvær, som jeg nød i fulde drag – lige til mit luksuslegeme kl. 2:00 var helt grukket og gerne ville se min dyne. SNORK, SNORK.

Søndag sådan lidt senere end normalt tørnede jeg atter ud fra Hus L op gennem „min“ skønne, efterårsklædte, smukke skov til morgenmad på skolen, hvor der allerede var fuld gang i det med at give knus og trykke hænder, før en og anden dampede af. Lidt efter kom taxaen fra Herning efter mig, og så gik det bare hjemad til Tjørring med rygsækken og hovedet fyldt til randen med dejlige oplevelser.

Alt dette vil jeg slutte med at sige TUSINDE TAK for til jer i elevforeningens bestyrelse og på Egmont Højskolen og ikke mindst til jer gamle og nye venner. Håber, vi ses igen til næste elevstævne.

Mange hjertelige hilsener
Peter

December

„Det' sør'me, det' sandt, december. Den dejligste måned...“ Vi er gået i gang, og mange bordgrupper har fået kalenderlys på bordet. Lars, Annie og Henriks gruppe optræder med en ekstrem julehistorie.

Tidligere på efteråret har Henrik Broch-Lips på en morgensamling fortalt om, hvordan han og familien har levet af en nødhjælpsration en uge. Det har inspireret Globallinien, og de foreslår, at vi den første uge i december gør det samme, og at de kostpenge, vi dermed sparer, går til nødhjælp. Næsten halvdelen af eleverne er med på ideen, og det bliver ugen, hvor Egmont Højskolen optræder i medierne mere end én gang. Et utroligt flot projekt, som samler mange penge. Nogle elever vælger at give

pengene uden at gå på nødhjælpspakken, mens en enkelt elev giver et meget stort beløb til projektet.

Friluftslinien skal på den hårde og kolde tur, mens Musik- og Medielinien nøjes med en meget lille tur til Århus. Kunstlinien knokler for at få billeder og skulpturer færdige til deres fernisering. Eleverne holder julefrokost, og det er ved at gå op for dem, at det snart er slut. I den sidste uge evaluerer vi, der er koncert med konservatoriets Big Band. Fagenes Fest, hvor hold og linier fremlægger årets produkter, tid til julehygge og en julegudstjeneste til Halling Kirke. Lærerne er begyndt at forberede underholdning til afslutningsfesten. Den allersidste dag synger vi Gospel og siger farvel til hinanden. De udenlandske elever fra Globallinien skal hjem, og med sig i bagagen har de en masse gode oplevelser og erfaringer, som kan bruges i deres videre liv. Flere af dem har fået forbedret deres fysiske udfoldelsesmuligheder med stor støtte fra Bandagistcentret i Århus. Tak til alle, som har støttet og bidraget til Globallinie-deltagernes ophold!

Når eleverne er rejst, er der planlægningsmøde, møde med Egmont Højskolens bestyrelse for alle ansatte, julefrokost og almindelig oprydning, inden vi kan ønske hinanden en glædelig jul og sige tak for endnu et godt skoleår. ◆

Elevhold forår 2002

Aino Kido	Japan	Line Mikkelsen	9310 Vodskov
Amanda Rohweder Nielsen	3300 Frederiksværk	Lotte Korshøj	7400 Herning
Anders Balslev	2950 Vedbæk	Louise Hetebrügge	5000 Odense C
Anders Gade Jensen	4800 Nykøbing F	Louise Thisted	9550 Mariager
Anita Bærbaek	9900 Frederikshavn	Mai Kuroki	Japan
Anja Maria Rotbøll Jensen	3300 Frederiksværk	Maja Sjøgreen	6715 Esbjerg N
Anna Hvam	8900 Randers	Malene Christiansen	3650 Ølstykke
Anne-Marie Mathiesen	9000 Aalborg	Mamut Mamutovski	2100 København Ø
Annette Vestergaard	8900 Randers	Marc Sander Jacobsen	7451 Sunds
Annika Hansen	7620 Lemvig	Maria Ordell Frederiksen	8260 Viby J
Astrid Louise Vilholm	8210 Århus V	Maria Kirkeby	7400 Herning
Bent Rasmussen	4230 Skælskør	Marie Bæk	2840 Holte
Betina Grønbek Palm	9600 Aars	Marie Poulsen	2400 København NV
Brian Nielsen	4440 Mørkøv	Mark Schjælde	4863 Eskilstrup
Camilla Kanstrup	9900 Frederikshavn	Martin Hasse Hulvej	8830 Tjele
Camilla Vigholt Nielsen	3670 Veksø Sj.	Martin Heggelund	4632 Bjæverskov
Camilla Keel	8270 Højbjerg	Mette Larsen	8850 Bjerringbro
Carsten Justesen	7830 Vinderup	Mette Tangaa Nielsen	5466 Asperup
Carsten Borg	2650 Hvidovre	Mette Egeberg Nielsen	8000 Århus C
Christian Myrhøj	9000 Aalborg	Mia Lygaard Sørensen	8000 Århus C
Christina Sø Schou	8305 Samsø	Micael Frederiksen	7500 Holstebro
Daniel Klit Blente	5260 Odense S	Mie Juul Pedersen	4520 Svinninge
Dorte Lykke Christensen	7080 Børkop	Mihoko Sudo	Japan
Elin Maria Danielsen	8800 Viborg	Mikkel Olesen	7950 Erslev
Eva Louring Hansen	8800 Viborg	Naoko Gomi	Japan
Gitte Andersen	6500 Vojens	Nikolaj Hansen	5560 Aarup
Gitte Hohwü Jakobsen	8500 Grenå	Nina Bøje	2830 Virum
Hans Bøgevig	3450 Allerød	Njal Gundersen	8260 Viby J
Henrik Aaberg	8270 Højbjerg	Pernille Nygård Petersen	4660 St. Heddinge
Iben Chrillesen	8300 Odder	Pernille Elgaard	8000 Århus C
Ina Mette Nielsen	7400 Herning	Rasmus Kongsgaard	7620 Lemvig
Irene Sørensen	5260 Odense S	René Schou	4230 Skælskør
Jacob Kjær	4460 Snertinge	Rune Sennels	8200 Århus N
Jalal Azizi	8963 Auning	Sami Hajslund	5230 Odense M
Jason Taylor	6500 Vojens	Satoko Nakanishi	Japan
Jeanett Pedersen	7100 Vejle	Simon Porsager	5882 Vejstrup
Jens Larsen	2860 Søborg	Steen Henrik Winther	2840 Holte
Jens Rosenberg	5000 Odense C	Stine Marie Kamuk	7500 Holstebro
Jeppe Kjer Thomsen	5592 Ejby	Stine G. Poulsen	8660 Skanderborg
Jeppe Lauge Nielsen	8660 Skanderborg	Susanne Hvid	7100 Vejle
Jesper Schiøtz Larsen	3000 Helsingør	Tae Ueno	Japan
Johannes Graungaard	1953 Frederiksberg	Teruko Jinno	Japan
Johnny Jagwani	2700 Brønshøj	Thomas Rasmussen	4900 Nakskov
Johnny Jensen	8472 Sporup	Thomas Tønning	6000 Kolding
Jon Park Petersen	8240 Risskov	Thomas Tachau	2300 København S
June Baumann Nielsen	4600 Køge	Thomas Pedersen	2500 Valby
Karen Clausen	4400 Kalundborg	Tina Sørensen	6520 Tofthund
Karen Marie Borch Jørgensen	3450 Allerød	Tina Nedergaard Sørensen	8740 Brædstrup
Katarina Sara Stilling	8900 Randers	Tine Grønberg	6710 Esbjerg V
Kenneth Palle Petersen	4800 Nykøbing F	Toke Lidegaard Rossel	7800 Skive
Kim Guldberg Svenningsen	8300 Odder	Trine Enggaard Poulsen	6893 Hemmet
Kristian Neerup Larsen	4000 Roskilde	Uffe Mæng	7620 Lemvig
Kaare Jønsson	2730 Herlev	Ulla Poulsen	6430 Nordborg
Kåre Wigh-Kristoffersen	8200 Århus N	Yamashita Harumi	Japan
Line Martlev Jensen	8370 Hadsten		

Elevhold efterår 2002

Adam Setlhabi	Sydafrika	Mads Noe Skytte	6971 Spjald
Agnes Mathiasen	3500 Værløse	Mai Kuroki	Japan
Allan Abildgård	5610 Assens	Maja Sjogreen	6715 Esbjerg N
Amanda Rohweder Nielsen	3000 Helsingør	Mamuf Mamutovski	2100 København Ø
Anders K. Jørgensen	3400 Hillerød	Marc Sander Jacobsen	7451 Sunds
Anette Black	6920 Videbæk	Maria Eskjær	8310 Tranbjerg J
Anja Marie Rotbøl Jensen	3300 Frederiksværk	Marie Najaaraq Poulsen	2400 København NV
Anna Henningsen	5792 Årslev	Marie Louise Bergmann	3720 Akirkeby
Anna Hvam	8900 Randers	Marie Bøgemose	4000 Roskilde
Asger Romme Andersen	6430 Nordborg	Mark Schjælde	4863 Eskilstrup
Bent Rasmussen	4230 Skælskør	Martin Heggelund	4632 Bjølverskov
Bjarke Villadsen	9600 Aars	Martin Ambæk Krag	4700 Næstved
Brian Rasmussen	8900 Randers	Martin Rask Olsen	3520 Farum
Brian Joensen	6715 Esbjerg N	Mathias Højrup	8210 Århus V
Carina Thorøe	8000 Århus C	Mette Tangaa Nielsen	5466 Asperup
Carsten Justesen	7830 Vinderup	Mette Larsen	8850 Bjerringbro
Cathrine Rahbek	7100 Vejle	Micael Frederiksen	7500 Holstebro
Christina Frejvald Due	7200 Grindsted	Michael Allan Davidson	8723 Løsning
Christina Snede Sørensen	5863 Ferritslev	Mikkel Smidstrup	6430 Nordborg
Daniel Winther Jensen	5210 Odense NV	Morten Hansen	2720 Vanløse
Daniel Klit Blente	5260 Odense S	Muhammad Ntamu	Uganda
Daniel Bente	4700 Næstved	Niels Kenneth Nielsen	5260 Qdense S
Dorthe Petersen	4892 Kettinge	Nikolaj Hansen	5560 Arup
Dorthe Hestbech Nielsen	7620 Lemvig	Ninette Kochendorf Larsen	4070 Kirke Hyllinge
Dorthe Bach Andreassen	6740 Bramminge	Palle Jerne	6705 Esbjerg
Dorthe Mortensen	6800 Varde	Pamela Nizeyimana	Uganda
Elorm Aku Kuenyehia	Ghana	Peter Harris Nielsen	2770 Kastrup
Flemming Sofus Madsen	6700 Esbjerg	Poul Toft Nissen	6230 Rødekro
Gitte Andersen	6500 Vojens	Rasmus Lund-Sørensen	4700 Næstved
Hanne Christensen	4990 Sakskøbing	Rasmus Holm	6940 Lem St.
Hans Bøgevig	3450 Allerød	Rasmus Jensen	9400 Nr. Sundby
Henrik Bang	9000 Aalborg	René Schou	4230 Skælskør
Jacob Ravn	8220 Brabrand	Richard Østergaard	7100 Vejle
Jalal Azizi	8963 Auning	Ronni Chorg S. Pedersen	6300 Gråsten
Janne Ahmt	4953 Vesterborg	Sami Hajslund	5230 Odense M
Jannie Møller Pedersen	7200 Grindsted	Sanjay Rai Bnatawa	Nepal
Jannik Andersen	3500 Værløse	Sara Ellesøe Christiansen	3630 Jægerspris
Jens G. J. Larsen	2860 Søborg	Shinichi Sakai	Japan
Johanne Andersen	7430 Ikast	Signe Albertsen	6920 Videbæk
Johnny Jagwani	2700 Brønshøj	Signe Hjuler Kristensen	7752 Snedsted
Julie Dalsgaard Jørgensen	4700 Næstved	Steen Kongshøj	9210 Ålborg SØ
June Baumann Nielsen	4600 Køge	Stefan Schmidt	7600 Struer
Jørgen Halsted Hansen	5700 Svendborg	Steffan Trie Olsen	9900 Frederikshavn
Kasper Thyrring	2920 Charlottenlund	Stina Frahm Pedersen	4913 Horslunde
Katrine Corfitz Bønnerup	8586 Ørum Djurs	Sune Brock Jansen	8260 Viby J
Kim Østergaard Nielsen	9400 Nr. Sundby	Susanne Hjort	9900 Frederikshavn
Kimie Kamei	Japan	Svend Petersen	Grønland
Kaare Jønsson	2730 Herlev	Tandukar Divyaswori	Nepal
Kåre Wigh-Kristoffersen	8200 Århus N	Theresa Maria Kynde Andersen	7620 Lemvig
Lars Krebs-Henrichsen	7190 Billund	Thomas A. Schmidt	6000 Kolding
Lars B. Phillipsen	6430 Nordborg	Thomas Rasmussen	4900 Nakskov
Lasse Andersen	8450 Hammel	Thomas-Ingemann Bøgelund Christensen	5230 Odense M
Lasse Konradsen	4681 Herfølge	Thor Boudigaard Nielsen	8300 Odder
Lasse Hansen	4700 Næstved	Thulisile Matlala	Sydafrika
Lau Kristian Eybye	2860 Søborg	Tina Guld	7500 Holstebro
Lene Zachariassen	6470 Sydals	Tine Østergaard	
Lene Louise Lauridsen	6710 Esbjerg V	Tove Jacobsen	3700 Rønne
Lene Nyhøj	6630 Rødding	Trine Madsen	7100 Vejle
Lise Dahl	3060 Espergærde	Trine Lykke Christensen	7080 Børkop
Loise Frandsen	9870 Sindal	Troels Ohmeyer	8370 Hadsten
Lone Jensen	9881 Bindslev	Tsukasa Muraya	Japan
Lonnie Haugaard	6000 Kolding	Vera Nyarko	Ghana
Louise Meyer	5700 Svendborg	Vibeke Maria Johansen	4930 Maribo

Skolens bestyrelse

Formand

Sonja Mikkelsen

Junivej 35, 8210 Århus V 86 75 04 76

Øvrige bestyrelse

Områdechef Kaj Vestergaard Nielsen (Vanførefonden), næstformand

Lyseng Alle 1, 8270 Højbjerg 89 44 66 66

Undervisningsinspektør Jørgen Hansen (Sahva)

Hjortsholmsvej 3, 2830 Virum 45 85 11 80

Landsformand Jan Jørgensen (DHF)

Hans Knudsens Plads 1 A, 2100 København Ø 39 29 35 55

Sofie Nielsen (DHF)

Eskebækparken 5, 8660 Skanderborg 86 52 12 15

Jørgen Havndrup (DHF)

Lyøvej 4, 5466 Asperup 64 48 13 60

Flemming Bay Jensen (Spastikerforeningen)

Torvegade 136 B, 6715 Esbjerg N 75 12 78 82

Ejvind Mortensen (Teknologi- & Kulturforeningen)

Hølkenvej 84, Dyngby, 8300 Odder 86 55 61 53

Hans Jørgen Møller (DHF)

Dalslandsgade 12, 2300 København S 32 57 05 27

Helge Rishave (PTU)

Pallisvej 47, 8220 Brabrand 86 25 38 37

Torben Madsen (Muskelsvindfonden)

Ahornvej 21, 4180 Sorø 57 83 18 97

Jens Bork (Elevforeningen)

Vestervænget 39, 7323 Give 75 73 19 95

Wilton Jensen (Elevforeningen)

Bakkedraget 8, 7490 Aulum 97 47 15 35

Skolens revisor

Kurt Ravn (BDO ScanRevision), Markedspladsen 2, 7400 Herning 96 26 38 00

Skolens ansatte pt.

Pædagogisk afdeling:

Tine Arvid, Jytte Bach, Helga Bjerg,
Annette Bjerregaard, Henrik Broch-Lips,
Karin Busk, Anna Marie Buur,
Annie Christensen, Richard la Cour,
Poul Erik Fink, Charles Hansen,
Dorte Jørgensen, Bente Kloppenborg,
René Krath, Stevie Kørvell, Ole Lauth,
Hans Otto Lunde, Kasper Mortensen,
Peder B. Nielsen, Nina Numan,
Peter S. Rasmussen, John Row,
Lisa Schlage, Johannes Schönau,
Bertil Sidenius, Lars Sørensen,
Karen Tomshøj.

Hjælpelærere:

Hans Peter Falkenkroner, Niels Flade,
Anders Gade, Louise H. Hansen,
Nellie Jacobsen, Anne Jessen,
Maria Kirkeby, Bente Møller-Jensen,
Line Mikkelsen, James Naismith,
Maria Ordell, Toke Rossel,
Thomas Tachau, Jeppe Kjer Thomsen,
Anja Vidkær.

Kontor & IT-afdeling:

Lis Duun, Eva Carlslund, Anne Nissen,
Marianne Rasmussen, Martin Gemzøe,
Lars Vestergaard.

Hjemmehjælp / rengøring:

Margit Sørensen, Anette Holst Andersen,
Dorthe Broge, Helle Eriksen,
Helle Freese, Lisbet K. Hansen,
Lis Jespersen, Stine Kanstrup,
Ida Knudsen, Lone W. Laursen,
Birgit Mikkelsen, Joan S. Sørensen

Køkken:

Lissi Posselt, Rikke Bødker,
Bende Christiansen, Frederik Greese,
Berit Holck, Martin Horn, Stine Kallerup,
Malene Klarlund, Tine Meyer,
Winie S. Poulsen, Michelle Richardy,
Marco Søgård, Nanna Sørensen,
Pernille Sørensen, Mads Thøgersen,
Anne B. Tulstrup.

Pedel:

Jes Madsen, Niels Falling,
Poul Erik Brodersen. Karsten Palmelund,
Kenneth Pedersen

Værft:

Liselotte Kjær Hansen, Henning Krølmark.

egmont
højskolen

Egmont Højskolen
Hou • 8300 Odder
tlf. 87 81 79 00 • fax 87 81 79 79
giro 5 48 21 43

Internet:
mail@egmont-hs.dk
www.egmont-hs.dk